

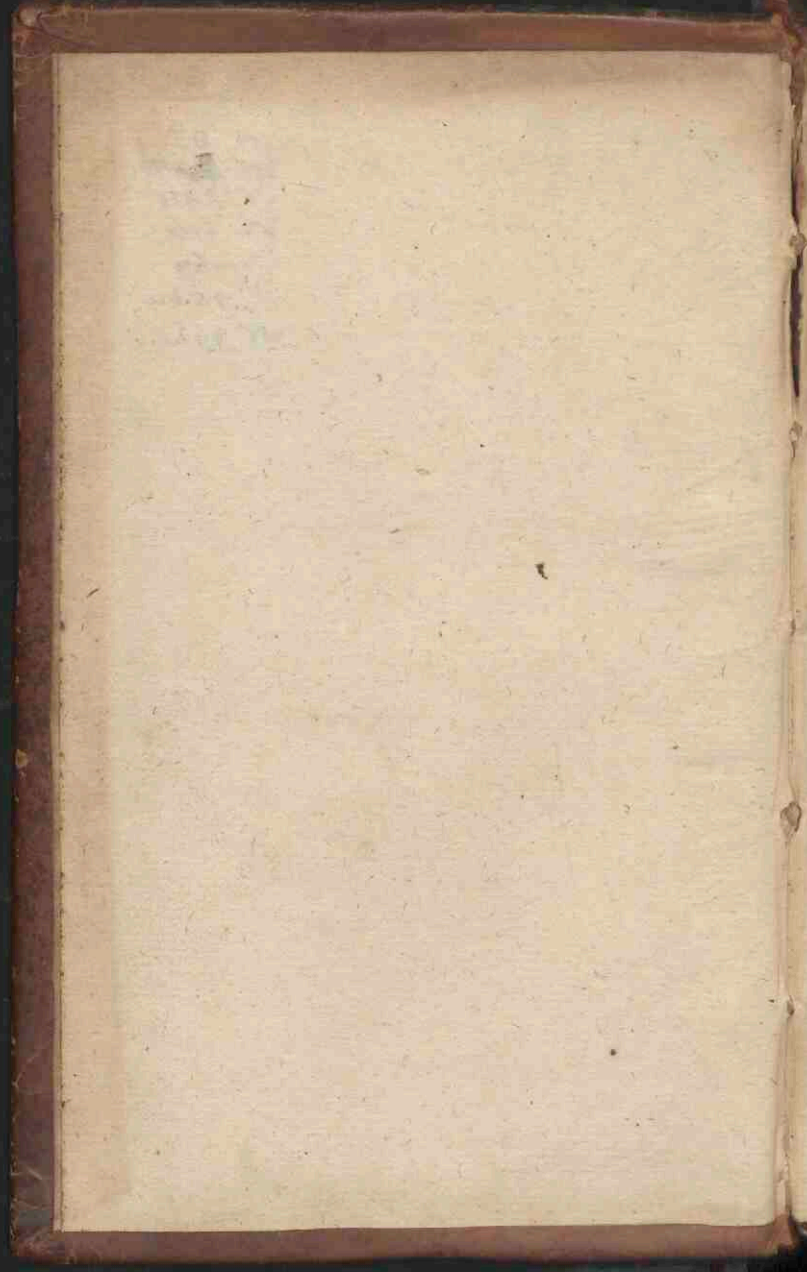
De juffer kapitein : blyspel

<https://hdl.handle.net/1874/372357>

Tooneelstukken

Te WINKEL

No. 962

Frans Rijk

Giuffè Kapitein.

Belagget: Tofgenaem.

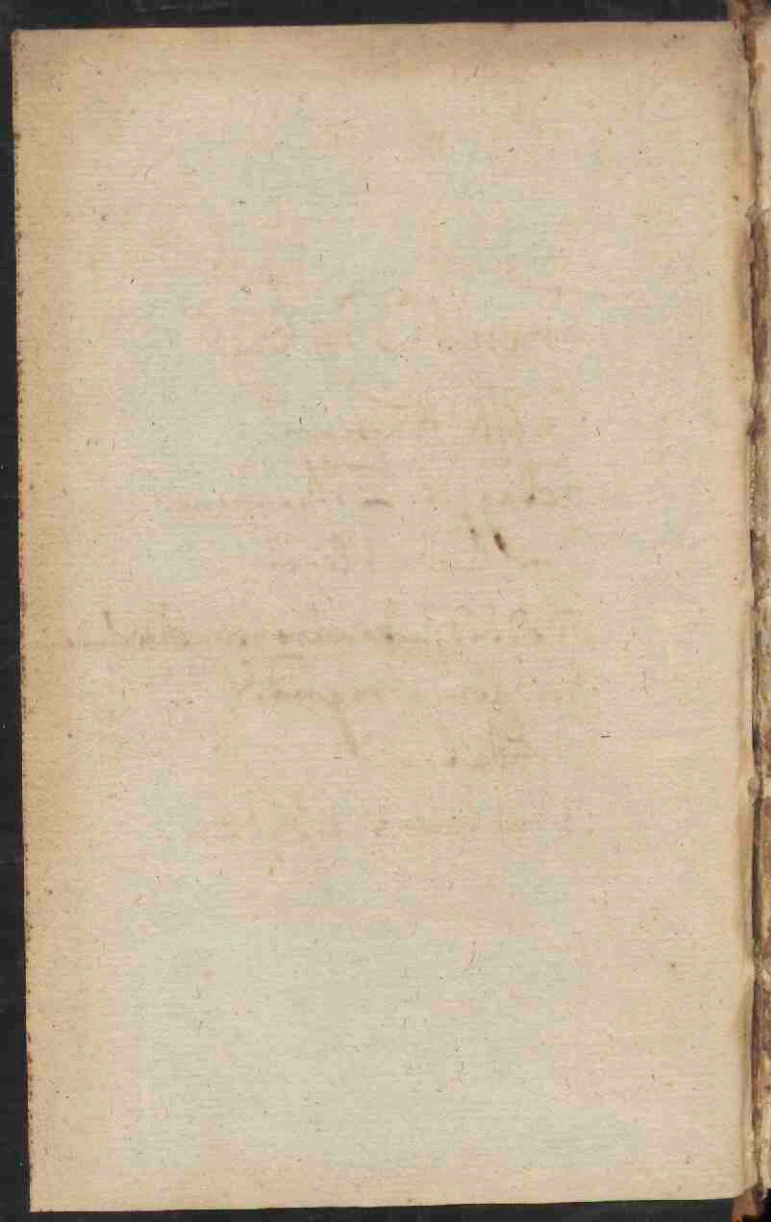
Doorslepen Vleyel.

Bedind: Bankrotist achterhaelt.

Kredpyn Dragend.

Dobbelaet.

Vrouwie v: Ephedze.

N
D E 962¹
J U F F E R
K A P I T E I N ;

B L T S P E L.

D O O R
F R A N S R Y K.

Den Tweeden Druk.

T e A M S T E R D A M,
By de Erfg. van J: LESCAILJE en DIRK RANK,
op de Beursfluis, 1720.

Met Privilegie.

THE
CAPTAIN

C O P Y E

Van de

P R I V I L E G I E.

DE Staten van Holland ende Westvrieland doen te weten, alsoo ons vertoont is by de Regenten van het Burger Weeshuis ende Oude Mannenhuis der Stadi Amsterdam, en, in die qualiteyt, te samen eygenaars, mitsgaders Regenten van den Schouburg aldaar, dat sy, Supplianten, sedert eenige Jaren hebbende gejouisseert van onsen Oetroye of Privilegie van dato 21 Mai 1699. waar by wy aan hen Supplianten, in hun qualiteyt hadden gelieven te consenteren, accorderen ende Oetroyeren, dat sy, gedurende den tyd van vyftien eerst achter een volgende Jaren, de Werken, die doenmaals ten dienste van het Tooneel reers gedrukt waren, ende, van tyd tot tyd, nog vorder in het licht gebracht, ende ten Tooneele gevoert soude werden, alleen soude mogen drukken, doen drukken, uytgeven ende verkopen, nu ondervonden, dat de Jaren, by het voorgemelde ons Oetroy of Privilegie genaamt, op den 21 dezer Maand Mai was komen te expireren; ende dewyl de Supplianten ten meesten dienste van de Schouburg, (waar van hunne respectieve Godshuysen onder andere mede moesten werden gesubcenteert,) de voorgemelde Werken, soo van Treurspellen, Blyspellen, Kluchten, als anders, die reers gedrukt, en ten Tooneele gevoert waeren, of in het roekomende gedrukt, en ten Tooneele gevoert soude mogen werden, geerne alleen, gelyk voorheen, souden blyven drukken, doen drukken, uytgeven en verkopen, ten eynde de selve Werken, door het nadrukken van andere, haar luyster, soo in taal, als spelkonst, niet mogten komen te verliezen, dog dat sulks aan hen Supplianten, na de expiratie van het bovengemelde ons Oetroy; en sulks na den 21 Mai deezes Jaars 1714. niet gepermittert soude wesen, soo vonden sy Supplianten hun genootsaaktig te keeren tot ons, onderdanig verzoekende, dat wy aan hen Supplianten, in hare bovengemelde qualiteyt, geliefden te verleenen prolongatie van het voorsz. Oetroy of Privilegie, omme de voorsz. Werken, soo van Treurspellen, Blyspellen, Kluchten

als andere, reets gemaakt en ten Tooneele gevoert, en als nog in het licht te brengen ende ten Tooneele te voeren, den tyd van vyftien eerft achter een volgende Jaren, alleen te mogen drukken en verkopen, of te doen drukken en verkopen, met verbod aan allen andere op seekere hoge penen, by ons daar tegen te ftatueeren in communi forma; So is 't dat wy de faacke, ende 't voorfz. verfoek overgemerkt hebbende, ende genegen wefende, ter bede van de Supplianten, uyt onse rechte werenfchap, Souveraine magt en autoriteyt, defelve Supplianten geconftentert, geaccordeert ende geoctroyeert hebben, contenteren, accorderen ende octroyeren, haar by deezen, dat fy, gedurende den tyd van vyftien eerft agter een volgende jaaren de voorfz. Werken, foo van Treurfpellen, Blyfpellen, Kluchten als andere, reets gemaakt ende ten Tooneele gevoert, en als nog in het licht te brengen, ende ten Tooneele te voeren; binnen de voorfz. onze Landen alleen fullen, by continuatie, mogen drukken, doen drukken, uytgeven en verkopen, verbiedende daarom allen en een ygelyk, de voorfz. Werken, in 't geheel ofte ten deele, naar te drukken, ofte, elders naargedrukt, binnen den felven onsen Lande te brengen, uyt te geven, of te verkopen, op de verbeurte van alle de naargedrukte, ingebragte, of te verkogte exemplaren, ende een boete van drie honderd guldens, daar en boven, te verbeuren, te appliceren ende darde part voor den Officier, die de calangie doen fal, een darde part voor den Armen der Plaarsen daar 't casus voorvallen fal, ende het refterende darde part voor de Supplianten, alles in dien verftande, dat wy de Supplianten met defen onsen Octroye alleen willende gratificeren tot verhoedinge van hare fchade door het nadrukken van de voorfz. Wercken, daar door in genigen deele verftaan den inhoud van dien te autoriferen, ofte te advouëren, ende, veel min de felve onder onse Protexie ende befcherminge eenigh meerder credit, aanfien, of reputatie te geven, nemaar de Supplianten in cas daar inne iets onbehoorlyks foudé influëren, alle her felve tot haren lafte fullen gehouden wesen te verantwoorden, tot dien eynde wel expreffelyk begeerende, dat by aldien fy dese onsen Octroye, voor de voorfz. Wercken fullen willen ftellen, daar van geen geabbrevieerde ofte gecontraheerde mentie fullen mogen maken, nemaar gehouden fullen wesen her felve Octroy in 't geheel, en fonder eenige Omiffie, daar voor te drukken, ofte te doen drukken, ende dat fy gehouden fullen fyn een exemplaar van de voorfz. Wercken, gebonden en wel geconditioneert, te brengen in de Bibliotheecq van onse Univerfiteyt tot Leyden, ende daar van behoorlyk te doen

doen blyken, alles op pene van het effect van dien te verlie-
fen, ende ten eynde de Supplianten desen onsen Octroye en-
de confente mogen genieten als naar behooren, laften wy al-
len ende een ygelyk, die 't aangaan mag, dat fy de Suplian-
ten van den inhoud van desen doen laten ende gedogen,
rustelyk, vredelyk, ende volkomentlyk genieten ende gebruy-
ken, cesserende alle belet ter contrarie gedaan. Gedaan in
den Hage, onder onsen grote Zegele, hier aan doen hangen op
den drie en twintigsten Mai, in 't Jaar onses Heer en Zaligma-
kers, seventien honderd en veertien.

A. HEINSIUS.

Ter ordonnantie van de Staten

SIMON VAN BEAUMONT.

De Regenten van 't Wees- en Oude Mannenhuis hebben,
in haar voorz. qualiteit, het recht van deeze Privilegie voor
de JUFFER KAPITEIN, BLYSPEL, vergund
aan de Erfg. van J. LESCAILJE en DIRK RANKE.

In Amsteldam, den 16 Maart, 1720.

VERTOONERS.

QUIRYN, *Oom en Voochd van Karel.*

JUFFER QUIRYN, *Vrouw van Quiry.*

LUCINDE, *Minnaares van Karel.*

KAREL, *Minnaar*

ANGELIKA, *Nicht* } *van Lucinde.*

KATRYN, *Meid* }

PETITSJAN, *Sergant.*

*Het Tooneel is in s'Gravenhaage, in en omtrent het
Huis van Lucinde.*

DE
J U F F E R
K A P I T E I N ;
B L T S P E L.

E E R S T E B E D R Y F.
E E R S T E T O O N E E L.
A N G E L I K A , L U C I N D E .

A N G E L I K A .

ja, myn vader is na Amsterdam gereên ;
Des ben ik meester van my zelf en moer alleen,
En meenme een dag, of twee by u te diverteeren.

L U C I N D E .

Nicht, uw gezelschap zal my op het hoogst vereeren.
Myn Broër, den Kapitein, verwacht ik uit het veld.

A N G E L I K A .

Een juffer kan zich, schoon haar geen Galant verzelt,
Wel stil vermaaken. 'k meen myn hart braaf op te haalen
Met Spel, met Operaas, Kommediën en Baalen.
Gy hebt my nimmer zo verheugt van geest gezien.
Maar 'k denk de Kapitein, uw Broër, die zal misschien ...

L U C I N D E .

O! Nicht, myn Broeder, daar hebt gy niet voor te vreezen:
Die 's jong en lustig en wil zelf graag vrolyk weezen.
Hy is, (en staat daar voor in 't leger ook bekend)
De wellust en 't vermaak van 't gansche regiment.

A N G E L I K A .

'k Meen, dat u Karel ook wel op zal komen wachten.

L U C I N D E .

Dat weet ik niet; of hy moeit na uw byzyn trachten.

A N G E L I K A .

Hoor, 'k weet dat hy u mint; des veins niet meer voor my:

8 DE JUFFER KAPITEIN,

Ik heb al over lang gemerkt uw vryery.

LUCINDE.

'k Wil niet ontkennen, dat my Karel kan behaagen,
Dat hy my overlang zyn hart heeft opgedraagen:
Maar zynes Vaders Broër, die Voochd is over hem,
Wil tot dit huwelyk niet geven zynen Item.

ANGELIKA.

Ha! ha! die vryer zal misfchien te geldig wezen.

LUCINDE.

't Schort daar niet aan; zo ik niets anders had te vrezen,
Zag ik ons huwlyk klaar; neen, 't is de zaak niet, Nicht;
Zo ik het zeggen zal: ik wenschte in zyn gezicht
Wat haat'lyker te zyn.

ANGELIKA.

Na'k merk, aan uwe reden,

Zo mint hy u.

LUCINDE.

'k Word van dien Grysaart aangebeden.
Hy volgt my overal, waar dat ik ga, of flaa.

ANGELIKA.

Ken ik dien Drasbroek niet? wie is 't? waar lykt hy na?

LUCINDE.

O! 't is een misfelyk postuur! een gryn der grynen,
'Brutaal van opzicht en affchuwelyk van mynen.

ANGELIKA.

Kent gy zyn naam niet?

LUCINDE.

Ja, laat zien.... Monsieur Quiry.

ANGELIKA.

Ik ken hem niet. 't Moet al een aardig minnaar zyn.
Hoe oud is hy?

LUCINDE.

Omtrent de vyfenzestig jaaren.

ANGELIKA.

Dat is een Bruidegom, bequaam, om meê te paaren;
Inzonderheid als hy wat klay heeft aan den kloet,
En gy, na zynen dood, blyft in 't bezit van 't goed.

LU-

LUCINDE.

Die Druipneus is getrouwd.

ANGELIKA.

Getrouwd? dat lykt wel fcheeren;
Engy, gy laat dat, Nicht, zo ongemerkt paffeeren?

LUCINDE.

Wat meer is, hy heeft zelf een fchoone jonge Vrouw.

ANGELIKA.

Ik zwcer u, dat ik hem dit wel uitpeep'ren zou,
Dien ouden Saggelaar! en wilt gy 't met my waagen:
'k Zal maaken, dat ge in 't kort word van dien Gryn's ont-
flagen.

LUCINDE.

'k Zei, zo het Karels Oom en Voochd niet was, fiat:
Maar 'k vrees, zo gy hem in het minft beleedigt, dat
Hy 't wederom op my en Karel zoude wreeken,
En poogen tuffchen ons een ftok in 't wiel te steeken.
Daar by moet Karel, als hy sterft, al 't geld en goed...

ANGELIKA.

O! d'oude platvoet zal niet weeten, dat gy 't doet.

LUCINDE.

Niet weeten? Op wat wys woud gy dat toch beginnen?

ANGELIKA.

Hoor, ma Couzine, daar fchiet my een lift te binnen.
Hebt gy niet aan uw huis een regiment rok van
Uw Broër, die ik, als Paay hier komt, aantrekken kan,
Met een gepluimde hoed?

LUCINDE.

Wel ja.

ANGELIKA.

En ook een degen?

LUCINDE.

Ja, al wat gy begeert.

ANGELIKA.

Dan ben ik niet verlegen.

'k Zal u van d'oude Nar alleenig niet ontfiaan,
Maar maaken, dat hy zelf uw huwlyk toe zal ftaan.

A 5

'k Zal

10 DE JUFFER KAPITEIN,

'k Zal u een klucht . . . maar ik zie Karel gins verschynen,
Die arme vryer slaat van liefde haast aan 't quynen.

T W E E D E T O O N E E L.

ANGELIKA, LUCINDE, KAREL.

Hoe, Karel? waarom ziet gy zo bedroeft van geest?

LUCINDE.

KAREL.

Kan ik, daar ik dus lang gehoopt heb en gevreeft
Op uw Heer Broeders komst, met reën wel vrolyk wee-
zen?

'k Zie me, op zyn komst, ten top van myn geluk gerezen,
Of in een jammerpoel van rampen neêrgeflort;
Dewyl 't hangt aan zyn stem, dat gy de myne word,
Of dat ik eeuwig van uw schoonheid blyf verstecken.

LUCINDE.

'k Weet niet, wat hem belet. De dag is al verstreken,
Dat hy geschreven had, te komen uit het veld;
Daar moet iets zyn, het welk zyn reis heeft uit gestelt.

ANGELIKA. (ven.

Een kleene onpass'lykheid doet hem misschien daar bly-

LUCINDE.

Dat kan wel weezen: maar hy zou my dat wel schryven.
'k Geloof eer, dat hy op kommande is uit gegaan,
Dat hy zal komen, als die order is voldaan.

D E R D E T O O N E E L.

ANGELIKA, LUCINDE, KAREL, KATRYN.

KATRYN.

Goet'ing: het zel nu met je beijen haast gelukken.
Ik voel reeds, dat myn hart van blydschap danst op kruk-

KAREL. (ken.

Mevrouw, uw Broeder zal gewis gekomen zyn.

LUCINDE, tegens Katryn.

Is 't waar?

KATRYN.

Neen.

LU-

LUCINDE.

Wat jaagt u dan herrewaards, Katryn

KATRYN.

't Is daar, of daar omtrent. 'k Ben uit myn aâm geloopten.

KAREL.

Ten minste hebt gy van hem tyding, wil ik hoopen.

KATRYN.

Ik? in het minste niet; 'k weet niet eens, waar hy is.

ANGELIKA.

Zy lacht zo wit: het zal wat goeds zyn; dat s' gewis.

KATRYN.

Hoor, Petitsjan is zo hier in de Stad gekomen.

KAREL.

Weg, weg, wat legt gy hier van Petitsjan te droomen?

LUCINDE.

Dat is een knecht geweest van myne Broeder, die

Hy heeft Sersjant gemaakt in zyne kompagnie.

KAREL.

'k Begin, dewyl uw Broër niet met hem komt; te vreezen,

Dat onze zaak, Mevrouw, hem zal vergeten weezen.

LUCINDE.

Kom, laat ons Petitsjan ... maar daar 's by zelf, myn Heer.

VIERDE TOONEEL.

ANGELIKA, LUCINDE, KAREL, KATRYN, PETITSJAN.

HA, Serviteur, Nosdam, & vous auffi Compeer.

PETITSJAN.

ANGELIKA.

Dat is een raare groet!

PETITSJAN.

Ik preng jou te nouvelle

Van jou lief proer.

LUCINDE.

Is hy gezond?

PETITSJAN.

Ja, madmoifelle.

Zy is gezond, gelyk te vies, en koeraasjeu.

Iek

Iek kom foor af met zyn bagage ; maar , morbleu ,
Die foutu weg fiel my zo difficiel in Flander.

Dat ik , met myn mulet , moest tien taak na malkander
Marsjeer , eer iek hier quam ; en tat toet , parmafoy ,
Tie hondsfoot van een fook fan d'art'lerij Angloys.
Mon Kapitaen , die ook d'armeê staat te quiteeren ,
Zal , als te tuvele , op tie rekele pefferen.

LUCINDE.

Ik dacht , dat myne Broêr onpaff'lyk was ; wyl hy
Al lang gefchreeven had , te komen hier by my.

PETITSJAN.

Onpaffelyk ? fjerny , se trinkt gelyk de knunnik
Se word fo fet , als een meffark , of kloostermunnik.
Se tronk , se tronk onlangs noch een boutelje , of twee ,
De fort bon Sjampanjart , a vofre fantec.

LUCINDE.

Ik zie ook , dat hy noch heel wel is , aan zyn fchryven.
Maar meent gy tot zyn komft hier in den Haag te blyven ?

PETITSJAN.

O ! point du tout , nosdam , iek plyf maar twie trie taak ,
Iek kom , om de rekru te haalen uit te Haak ,
Maar eer dat iek marcheer , meen iek met d'oud bekende
Braaf't hart te laaf , en mooy te fpeul alegremente.

LUCINDE.

Hy fchryft zyn komft wel ; maar ftelt geen precyzen dag.
Zeg , wanneer meent gy , dat ik hem verwachten mag ?

PETITSJAN.

Wanneer , nosdam ? zo dra de monfterkommiffaire
Heb te revu getaan . Wel twintik militaire ,
Zo wel de Kapitaen , als Luitenan en Faan ,
Heb van de Kolonel verlof , na heus te gaan .
Je proer fal arriveer , eer ses taak zyn verloopen .

KAREL.

Zo zal ik haaft het end zien van myn vrees en hoopen.

LUCINDE , *tegens Karel.*

Maar hebt ge , omtrent uw Oom , al uwe plicht voldaan ?
Hebt ge uwe aanftaande trouw aan hem wel doen ver-
staan ?

Hy

Hy is uw Voochd; gy zyt zyn erfgenaam: de rede
Vereifcht die billykheid; gelyk uw intrest mede.

KAREL.

Mevrouw, ik heb myn Oom in 't minst van myne min
Noch niet bekend gemaakt. Maar ik weet wel, dat hy in
Die ed'le keur my niet zal poogen te weerftreeven,
Noch wraaken, dat ik u heb myne hand gegeven.

PETITSJAN.

Se fou van nu tot mork wel famen diskoereer.
Bonsjour, Kato, bonsjour, 'k ga, om de keel te fineer.

KATRYN.

Bonsoers, men Heer Scharjant.

PETITSJAN.

'k Ga in te trie kornetten

Een hallefpint rozool op jou gefontheid zetten.

KATRYN.

Dat moet se wel bekom.

LUCINDE.

Ga, volg hem na, Katryn:

En schenk hem aan ons huis een brave roemer wyn.

KATRYN.

(ken.

'k Weet niet, of ik hem tuis alleen wel wyn durf schen-

De Soljers zyn haast op haar paerdje, moctje denken:

't Is zulk een bulbak van een vent: voor my, 'k ben bang;
Hy mogt my eens....

LUCINDE.

Ik zeg, ga heen, en talm niet lang.

V Y F D E T O O N E E L.

LUCINDE, ANGELIKA, KAREL.

ANGELIKA.

HOud hem wat op, Katryn; 'k zal aanstonds by u ko-
men. *Tegens Lucinde.*

Nu zal ik paay Quiryndoen van den drommel droomen.
Die Waal komt recht ter snee: dat volk valt stout en sterk;
Hy zal de ziel zyn van de klucht, de kracht van 't werk.

Tegens Karel.

Gy

14 DE JUFFER KAPITEIN,

Gy zegt, myn Heer, dat gy uw Oom niet hebt te vreezen:
Dat hy u, in uw keur, niet zal ongunstig weezen:
Maar zoud gy zelf niet heel verwondert staan, indien
Ge een medeminnaar in uw Oom eens quaat te zien?

KAREL.

Een medeminnaar in myn Oom, die reeds zo oud is,
En daarenboven met een fraaije vrouw getrouwt is?
Hoe kan zulks mooglyk zyn?

ANGELIKA.

't Is, als u werd gezegt.

Maar hoor, wy hebben met malkander overlegt,
Om d'amoureuſe Paay een raare pots te ſpeelen;
En, om dit kluchtſpel in zyn order te verdeelen,
Moet zelfs zyn vrouw hier in een Hoofdrol hebben. Spoed
U aanſtonds na haar huis, en zeg haar, dat zy moet
Voor 't donker hier zyn; maar verhaal met een de reden;
Waarom dat zy . . .

KAREL.

'k Zie, dat hy zelfs komt herwaard treden.

ANGELIKA.

Gy hebt myn meening wel ten naaſten by verſtaan.
Laat hem niets blyken; maar zwyg ſtil; zo zal 't wel gaan.

KAREL.

Zyt daar geruſt op: 'k zal me in alles naar u vlyen;
Zo 't ſlegts tot voordeel van myn liefde kan gedyen.

ZESDE TOONEEL.

QUIRYN, KAREL.

QUIRYN.

WEL, jonker jeukezak, hoe ziet gy zo bedeeft?
Of hebt gy erregens weér in de klem geweest?
En met een paſſedics, by 't ramm'len van den horen,
Of kinkenovetje uw pekunejam verlooren?

KAREL.

Gans niet.

QUIRYN.

Of hebbenze u met lanterlu gekraakt?

K A-

K A R E L.

Neen, Oom, in 't minste niet.

Q U I R Y N.

Of hebt gy getresjaakt?

K A R E L.

Neen, ook niet.

Q U I R Y N.

Of gespeelt belbruid? of bankfaloetje?

K A R E L.

Geen fins.

Q U I R Y N.

Of la basette?

K A R E L.

Ook niet.

Q U I R Y N.

Of een vatoetje?

Want daar moet zeker u iets leggen op 't gemoed,
Het welk uw bly gezigt zo eklipseeren doet.

K A R E L.

(gen.

Neen, Oom, myn hart word door een and're drift bewo-
De zucht tot speelen heeft op my geen meer vermoogen:
Dewyl de hartstocht van een onbesprooken min,
Het spel geheel, k heeft gebannen uit myn zin

Q U I R Y N.

Wel, is het meug'lyk! zo verlaat gy Wyntje om Tryntje!
En 't dorstigt hart word u meê jeukerig, Koezyntje?

K A R E L.

O ja, het huwelyk is 't, daar ik alleen na haak.
Zo u het voorwerp, daar ik om in liefde blaak,
Bekent was, gy zoud u....

Q U I R Y N.

Ik wil het wel gelooven:

Haar schoonheid gaat de roos en lily ver te boven.
Maar, jonker, zoud ge niet veel beter doen, zo gy
U niet bemoeide met die malle zotterny?
Gy zyt noch jong genoeg, dunkt my, om gek te weezen:
Bemoei u zelf eer, met een leerzaam boek te leezen,

Als

Als u zo blind'lings te verhangen in die ftrik.

Zo gy het Huwlyk in de grond, zo wel, als ik,
Doorzocht had, o! gy zoud dan zelf ook wel bekennen,
Dat al, die zich aan 't wyf verbinden, narren bennen.
Ik heb 'er een; maar 'k raâ u, datge u daar voor wacht.
Een koekkoek, dunktme ook, is genoeg in een geflacht.

KAREL.

Gy hebt geen reden, Oom, om Moei verdacht te houwen.

QUIRYN.

Dat zy zo. Ik zou geen Penelopé vertrouwen.

KAREL.

(min,

Voor my, 'k vrees daar niet voor; wyl 't voorwerp, dat ik
Zo eerbaar is, als fchoon. Maar wyl ik u hier in,
Als Voochd, van nooden heb, docht my 't myn plicht te

QUIRYN.

(wezen....

'k Weet, wat gy meent: ik kan het uit uw oogen leezen!
Gy wilt, dat ik, als Voochd, ofaârs, als Koppelaar,
Van u wentwegen, eens zou fpreken met de Vaâr.
Wel raade ik 't niet?

KAREL.

Zy heeft geen Vader in het leven;

Maar wel een Broeder, die uit Vlaand'ren heeft gefchre-
Dat hy in korten tyd hier in den Haag zal zyn. (ven,
En wyl 't een Juffer is, (gelyk myn Oom Quiryne
Zelfs kan verneemen) die, om haar verftand en zeden,
En fchoonheid, niet alleen is waardig aangebeden
Te werden, maar ook is verzien van geld en goed,
Zou 'k u verzoeken, datge my de vriendschap doet,
Van haaren Broeder eens....

QUIRYN.

Ik weet, wat gy wilt zeggen.

Daar 's geld; zo had gy weer wat op het bord te leggen.

Maar nu, ik laat dat daar, en zet u bei te faam.

Waar woont dat Meisje? zeg my eens, hoe is haar naam?

KAREL.

Lucinde.

QUIRYN, *ftilt ter zyde.*

Och! wat ik hoor! hoe is haar naam? Lucinde?

KA-

KAREL.

Ja, Oom.

QUIRYN, *stil.*

„Och! och! dat is waarachtig myn beminde.
 Lucinde, zegt ge? wel! jou gat staat wel na haar! (kaar.
 Nu liegt het spreekwoord: daar 's geen paar, of 't lykt mal-
 Die Juffer moest al heel beluſt tot trouwen weezen;
 Zy liet zich aërs door zulk een Drasbroek niet beleezen?

KAREL.

Maar is 't een Vryer niet georeloſt, dat hy.
 Staat na iets gróots? ſtaat hem, dunkt u, die keur niet vry?

QUIRYN.

Wel ja; maar dit 's bedrog, dat ieder moet verſoecien:
 Voor my, ik meen my met de zaak niet te bemoeien.
 't Is waar, dat gy hier wel den Adel wat braveert,
 En, als een Kavaljier, geacht werd en geëert:
 Dewyl ge u zelf zo wat weet voor te doen op Baalen,
 En aan de meisjes zo wat ſprookjes kunt verhaalen:
 Maar wat zyt ge anders, als de zoon eens Prokureurs,
 Die al het erſgoed van zyn Vaar draagt in zyn beurs,
 En die onmooglyk zulk een grooten ſtaat kan voeren,
 Had hy de kunſt niet van den elleboog te roeren.

ZEVENDE TOONEEL.

QUIRYN, JUFFER QUIRYN, KAREL.

JUFFER QUIRYN.

HOe, Hartjelief, vind ik u hier?

QUIRYN.

Gelyk gy ziet.

JUFFER QUIRYN.

En met Koezyn?

QUIRYN.

Vertrouwt ge uw eigen oogen niet?

JUFFER QUIRYN.

Wel ja. Maar waar gaat gy toch heene, met u beiden?

QUIRYN.

Daar hy gaat, weet ik niet: ik ga, daar 'k ben beſcheiden.

JUFFER QUIRYN.

Zo op den avond? 't is geen halfe uur meer licht.

B

QUI-

QUIRYN

Dan zal de zon my niet sterker schynen in 't gezicht.

JUFFER QUIRYN.

Men heeft een heer noch leest de hoed en pruik ontnomen.

QUIRYN.

Die heer is daar dan vry wat kaaltjes afgekomen.

JUFFER QUIRYN.

Gy mogt een ongeluk mee krygen langs de straat.

QUIRYN.

Die daar voor vreeft, is 't best, dat hy na huis toe gaat.

JUFFER QUIRYN.

Daar loopt veel ruigt langs straat.

QUIRYN.

Het ruigt zal my niet steelen.

JUFFER QUIRYN.

Maar als gy word gequetst?

QUIRYN.

De Barrebier zal 't heelen.

JUFFER QUIRYN.

Maar, allerlieffte Man....

QUIRYN.

Maar, allerlieffte Wyf,

Ik zeg u, dat gy zyt een lastig tydverdryf,

Dewyl gy u altyd bemoeijen wilt met zaaken,

Die u niet aangaan, noch de wyven geensins raaken.

JUFFER QUIRYN.

Dat doet, Quiryntje, dat men u zo weinig ziet.

QUIRYN.

Penelopé zag in tien jaar Ulysses niet.

JUFFER QUIRYN.

'k Moet altyd thuis en....

QUIRYN.

Daar zyt gy voor scheep gekomen:

Want ik, ik heb u voor myn huisvrouw aangenomen.

JUFFER QUIRYN.

Gy zyt den heelen dag meest uit, en laatme alleen:

Ja, 'k zie geen menschen, als de Meid, en anders geen

QUI-

QUIRYN.

O! wilt gy menschen zien? zo stoot uw venster oopen
Dan zult gy die, zo veel gy wilt, by straat zien loopen.

JUFFER QUIRYN.

Indien gy had een vrouw, die, by gebrek haars mans,
Zich ging verlustigen met andere galans,
't Zy op Kommediën, of dartele Baletten,
Of op Koncerten van Muzyk, of Speelsaletten,
Ik meen, dat gy dan wel wat meerder by uw Vrouw
Zoud blyven; maar gy weet, dat ik u nooit ontrouw....

QUIRYN.

Ik vat uw meening: ik kan 't uit uwe oogen leezen:
Zo ik geen Kockkoek ben, verdiende ik een te weezen.

Tegens Karel.

Wat dunkt u? had ik geen gelyk, toen ik u vroeg,
Of een Kornoetes in een stam niet was genoeg?

KAREL.

Dat's buiten my Oom.

QUIRYN.

Weet gy niet, wat zy wil zeggen?

JUFFER QUIRYN.

Gy weet dat, Hartje lief, zo av'rechts uit te leggen:
Maar 'k zeg....

QUIRYN.

Ik lach met uw gezeg; dewyl die praat
Ruikt na den muttaard, en niet op zyn kooten staat.

JUFFER QUIRYN.

Denk, Hartjelief, dat ik....

QUIRYN.

Ik lach met die moraaln....

JUFFER QUIRYN.

Myn eer....

QUIRYN.

Wat eer? leg my niet meer aan 't hoofd te maalen.

JUFFER QUIRYN.

Indien....

QUIRYN.

Ei, rammel my niet meer; ik ben 't al moe:
En wilt gy talmen, talm van nu tot morgen toe.

DE JUFFER KAPITEIN,
ACHTSTE TOONEEL.

JUFFER QUIRYN, KAREL.

JUFFER QUIRYN.

Ach! welk een vrouw kan die bejegening gedoogen!
Nu ziet gy, Neef, wat wy op 't hart eens mans vermogen,
Heel anders ſpreeken zy, zo lang zy vryers zyn:
Maar naauwlyks hebbenze ons gewonnen door die ſchyn
En in het huwelyk getroont, naar hun begeeren,
Of doen die tedre liefde in heerſchappy verkeeren.

KAREL.

Weet, dat ik ruim zo vreemd van hem bejegt ben.
Maar ik geloof, dat ik daar de oorzaak wel van ken:
Zo hy zich niet vergreep met onbehoorlyk minnen,
Gy zoud, zo wel, als ik, wat meerder op hem winnen.

JUFFER QUIRYN.

Wat wil dat zeggen, Neef? ik kan dit niet verſtaan.
Hoe, zou myn man zyn plicht zo ver te buiten gaan,
Dat hy na het bezit van anderen zou trachten?
Ik kan die trouwloosheid van hem geenzins verwachten.

KAREL.

De liefde doet u 't beſt gevoelen van uw man;
Maar ik, Mevrouw, ik ben daar wel verzekert van.

JUFFER QUIRYN.

Maar wat verzekering kunt gy my daar van geeven?
't Is niet genoeg, dat hem die vlek word aangewreeven.
Valt hy wat nors; hy's echter eerlyk.

KAREL. Ja, in ſchyn;

En zo gy van de zaak recht wilt verzekert zyn,
Zo ga eens met my by de aanminuige Lucinde,
Of by Angelika, twee Juffers, die ik vinde
Zo kuifch, als ſchoon te zyn: die zullen u in 't kort
Wel zeggen, hoe gy door uw man bedrogen word.
Zy hebben my belaft, u dit bekent te maaken.
Gy kunt, als 't u belieft, d'omſtandigheid der zaaken
Zelf hooren uit heur mond.

JUFFER QUIRYN.

Zou hy my zo verraân!

Wel aan, Koezyn, ik zal zo aanſtonds met u gaan.

Einde van het eerſte Bedryf.

B L Y S P E L. 21
T W E E D E B E D R Y F.

E E R S T E T O O N E E L.

J U F F E R Q U I R Y N , L U C I N D E , K A R E L .

J U F F E R Q U I R Y N .

O Ja, Mevrouw, ik stond als voor het hoofd geslagen:
Maar toen myne oogen uwe aantrekk'lykheden zagen,
En uw volmaakte deuchd, verwonderde ik my niet,
Dat gy zyn hart en ziel had onder uw gebied.

L U C I N D E .

En ik denk midlerwyl, hoe kan het mooglyk weezen,
Dat zulk een schoonheid, zo volmaakt en uitgelezen,
Dus trouw'loos van haar man in d'Echt verraaden werd!
Of dat een ander deel kan hebben aan zyn hert.

K A R E L .

Dus ziet gy beide, welk een overgroot vermoogen
De schoone glans niet heeft van twee betov'rende oogen.
Voor my, ik schep vermaak in 't hooren van uw reën,
Zo heus! zo konstig! en zo vol bevalligheên!
Maar wyl de tyd verbied daar verder van te spreken,
En dat het uur van Oom zyn komst haast is verstreken,
Zó laat ons zien, of zich uw Nicht al heeft verkleed.
Maar daar's zy zelf: en tot onze aanslag al gereed.
Zy zal die hopmans rol, meen ik, heel konstig speelen;
Want zy is afgerecht en stout in alle deelen.
Ei, zie hoe treed zy! als een dapper oorlogsheld.

L U C I N D E .

o Ja, ik zie't, ze is met myn broërs Sarsjant verzelt.
Nu zullen wy uw man dat snoepen wel verleeren.

T W E E D E T O O N E E L.

A N G E L I K A , *gekleed als een Kapitein*, L U C I N D E ,
J U F F E R Q U I R Y N , K A R E L , P E T I T S J A N .

S A N G E L I K A , *blazende op een sluitje*.
S E R S J A N T .

P E T I T S J A N .

Mon Capitein.

A N G E L I K A .

Zal't volk nu haast marsjeeren?

22 DE JUFFER KAPITEIN,
PETITSJAN.

Heer, daar manqueer noch een rekru.

ANGELIKA, *tegens Karel.*

Ha, Kavaljier,

Wat dunkt u, lyk ik niet een wakker officier?

KAREL.

Ja! admirabel! schoon

ANGELIKA.

Eng ymeê, ma Couzine,

Wat oordeelt gy van myn postuur en bonne mine?

LUCINDE.

Dat is weergadeloos.

ANGELIKA.

Ei, kyk. Is 't altemaal

Niet zweemende na 't groots? na 't fier? na 't Marfjaal?

LUCINDE.

O ja, te wonderlyk.

PETITSJAN.

Van minen en Visage,

Lykt zy wel, par ma foi, die klein petite page,

Die, om d'intrieg d'amour, aan 't hor gedisgratieert,
Chagryn en desperaat na Malta Vojageert.

ANGELIKA.

Monfieur Quiryne mag my wel om zyn leeven smeeken,
Zo hy niet wil, dat ik hem voort den hals zal breeken.

Tegens Juffer Quiryne.

Mevrouw, gy zyt wel van onze aanslag onderricht?
Ik hoop uw man in 't kort te brengen tot zyn plicht?

JUFFER QUIRYN.

'k Weet alles en heb ook daar toe myn stem gegeven.

DERDE TOONEEL.

ANGELIKA, *gekleed als een Kapitein*, LUCINDE,
JUFFER QUIRYN, KAREL, PETITSJAN, KATRYN.

KATRYN.

O Juffrouw, Juffrouw!

LUCINDE.

Wel, hoe maakt gy zulk een leven?

KA-

KATRYN.

Zou 'k niet? daar komt Quiryndie faggelaar weêr aan.
Gy had aan my belast, op schildwacht te gaan slaan,
En, als hy quam, u voort daar kennis van te langan.

LUCINDE.

't Is wel, Katryn, gy moet hem aan de deur ontfangen.

KATRYN.

't Is goed, Juffrouw: dat zal, gelyk het hoort geschiên.

JUFFER QUIRYN.

Maar zo myn Man u kent.

ANGELIKA.

Hy heeft my nooit gezien;

Noch Petitsjan veel min. Maar zacht ik hoor hem spreken.
Kom, laaten wy ons in dit naast vertrek versteeken.

VIERDE TOONEEL.

QUIRYN, KATRYN.

QUIRYN.

O Ja, Katryn, ik brand van lietde, als 'k weet niet hoe.
Zou zy (gy weet wel hoe uw Juffrouw is te moê)
Ik vraag u dan, of zy my zou die eer vergonnen,
Dat ik een oogenblik met haar zou spreken konnen?

KATRYN.

Hoe twyffelt gy daar aan? heeft ze u niet zelf gezeid,
Te komen aan haar huis? eischt gy meêr zekerheid?

QUIRYN.

O neen; maar zeg, Katryn, bemind zy my ook weder?

KATRYN.

Beminnen? Ô! myn Heer....

QUIRYN.

Wel nu, vervolg.

KATRYN.

Zo teder!

QUIRYN.

Maar zeker, ben ik wat behaaglyk in haar zin?

KATRYN.

Geen kleintje!

QUIRYN.

En mintze my?

KA-

K A T R Y N.

O ja, zy sterft van min.

Q U I R Y N.

Dat Hartediefje ! Kaatje, ik moetje noch wat vraagen :
Spreekt zy veel van me ?

K A T R Y N.

Zou zy niet ! meest alle dagen.
's Nachts wentelt zy zich op het bed al heen en weér :
Zy zucht, zy kermt, dat ik geen oogenblik, myn Heer,
Daar van kan rusten.

Q U I R Y N.

O ! 'k beklaag dat Schaap der schaapen !
Hoor, als 't my lukt, zal ik u beide wel doen slaapen.

K A T R Y N.

Gy zult ons vriendschap doen.

Q U I R Y N.

Ja, alles zal wel gaan.
Maar, Kaat, dewyl my door Lucinde is toegetaan,
Dat ik mag onbeschroomt deze avond by haar komen,
Zo neem de moeite eens

K A T R Y N.

O ! ik had die al genomen,
Indien de Kapitein, myn Heer, niet by haar was.

Q U I R Y N.

Een Kapitein ? hoe droes, komt die by haar te pas ?

K A T R Y N.

Hy meent hier maar een dag, of veertien, te loosjeeren.

Q U I R Y N.

Loosjeeren ? o ! ik zou daar wat de gek meê scheeren :
Myns oordeels, is dat voor een juffer geen fatsoen.

K A T R Y N.

Het is haar Broër.

Q U I R Y N.

Haar Broër ! dan mag zy het wel doen.
Wat is het voor een man ?

K A T R Y N.

Hy is niet groot, maar krégel :
Hy knort en mort altyd ; hy steekt, gelyk een Egel,

Ook

Ook is hy koeraasjeus, maar twiflziek en brutaal.

QUIRYN.

O! dat kanalje is heel gevaarlyk altemaal.

'k Haatze, als de peft.

KATRYN.

Hy fpreekt niet als van halzen breeken,

Als hy recht boos is: en een kaerel doodt te fteeken

Acht hy zo veel, of hy een hoen de keel affnyd.

Hy heeft 'er acht, of tien gedood in korten tyd:

Maar 'k meen, hy zal ook aan een punt eens blyven han-

QUIRYN.

(gen.

Die Laberlotten, daar 's niet veel meê aan te vangen:

Indien hy my hier vond. . .

KATRYN.

O! 't was met u gedaan.

QUIRYN.

Hoor, Kaatje lief, ik meen een ftraatjen om te gaan,

Om in een kleen half uur hier wederom te komen,

En zien eens, of hy dan zyn affcheid heeft genomen.

KATRYN.

Woud gy vertrekken? och! ik bid u, doe dat niet:

Lucinde fturf gewis, van hartzeer en verdriet.

QUIRYN.

Het heeft geen nood.

KATRYN.

Maar zo Lucinde komt te weeten . . .

QUIRYN.

Zo my de Kapitein komt aan de want te fpeeten,

Was ik 'er glad om koud.

KATRYN.

O! daar is geen gevaar:

Onthou u hier, zo lang tot hy vertrekt van haar:

Gy kunt u, als hy komt, wel in dien hoek verfteeken.

Houd u wat ftil, 'k zal haar difkoers zien af te breeken.

V Y F D E T O O N E E L.

QUIRYN *alleen.*

D It's geen gekfcheeren: 'k ben hier deerlyk meê gebruit.

Hoe ellements jeukt my die rimpelige huid!
 Indien de Kapitein ons hier vond by malkandren,
 Kon hy die Klucht wel in een Treurspel doen verandren.
 Och! och! ik beef: my dunkt, ik hoor daar wat gerucht;
 't Hart klopt my in het lyf. Best is het, dat ik vlucht.
 O neen; hy kon my in het uitgaan licht ontdekken.
 Best is het... Maar wat ben ik ook een gek der gekken!
 Heb ik geen Vrouw, die zelf is schoon en welgedaan?
 Ook deuchdelyk? wat port my tot die dwaasheid aan,
 Dat ik, om met Lucinde een oogenblik te spreken,
 My zelf zo reukeloos in zulk g'vaar ga steeken?
 Maar wat maak ik my ook bekommert, buiten nood?
 De droes! daar komt de vent: nu ben ik zeker dood.

Hier valt Quiryne.

ZESDE TOONEEL.

LUCINDE, QUIRYN, KATRYN.

MYN Heer, hoe valt ge doctge u zeer?

LUCINDE.

QUIRYN.

Ja, maar een beetje.

Myn voet slipte uit, zo als ik danste een klein boerectje.
 Maar zeg, de Kapitein, is hy al uit gegaan?

LUCINDE.

Hy schryft een brief Katryn, ga wat op schildwacht staan.

ZEVENDE TOONEEL.

QUIRYN, LUCINDE.

NU ziet gy, door wat zucht ik t'uwwaards werd gedre-
 En welk een groot vermaak my kan uw byzyn geeven:
 Want uw verdiensten zyn zodanig, dat de dood....

QUIRYN.

'k Heb geen verdiensten; maar uw goedheid is zeer groot.

LUCINDE.

Mag ik my vleijen, datge my nooit zult verlaten?
 Gy antwoord niet!

QUI-

QUIRYN, *omziende.*

't Is hier niet veilig, om te praaten.

LUCINDE.

Ach! deze stilheid spelt my niet veel goeds.

QUIRYN.

Wat hert

Kan vrolyk weezen, als 't door vrees gepynigt werd?

A C H T S T E T O O N E E L.

QUIRYN, LUCINDE, KATRYN.

KATRYN.

Och! bergje, bergje toch, myn Heer, of 't geld je leven
De Kapitein komt zich zo herwaards aan begeeven.

QUIRYN.

Die moeijelyke draak!

KATRYN

Och laatje toch niet zien!

Of 'k vrees, myn Heer, voor 't minst, breekt hy je als en

QUIRYN. (bien;

Ja, kom maar, gaan wy, Kaat, waar zal ik my versteeken?

KATRYN.

Daar in, myn Heer, daar in; och! repje, felleweeken!

LUCINDE.

Ach! gy verlaat my dan?

QUIRYN.

Ei! wederhou my niet;

't Is nu geen tyd, Mevrouw, gelykje zelf wel ziet,
Van Complimenten.LUCINDE, *weggaande.*

Ach! ik kan u niet verlaten.

N E G E N D E T O O N E E L.

QUIRYN, *in een boek.*Hier zit ik nu, en kan al booren wat zy praaten.
Ik stel myn leven ter diskretie van Katryn:

En wie, wie weet, of die my niet verraad; dat zwyn!

TIEN.

28 DE JUFFER KAPITEIN,
TIENDE TOONEEL.

ANGELIKA, *in Kapiteins kleeren*, QUIRYN, *in een boek*, KATRYN.

HA! goeden dag, Katryn, vind ik u noch in 't leven?
Kom, 'k ben beluft, u eens een lekkre zoen te geeven.

KATRYN.

Ziezo! dat klapt.

ANGELIKA.

'k Moet u omhelzen.

KATRYN.

Wel ja, toch.

ANGELIKA, *stil*.

„Is hy, al uitgegaan?

KATRYN, *stil*.

„O neen hy is hier noch.

ANGELIKA.

Katryn, ik moet met u, eens openhartig spreken:
Het is, gelyk gy weet, nu twee en twintig weeken
Geleden, dat ik met ons leger trok te veld:
Hoe heeft myn Zutter 't, in myn afzyn, al gestelt?
Zaagtge altemet hier d'een of d'andere vent niet komen?

QUIRYN.

Och! och! ik beef van angst.

KATRYN.

Niet, dat ik heb vernomen.

ANGELIKA.

Dat jonge goedje valt al vry wat dartel, Kaat.

KATRYN.

Ze is altyd thuis, en komt nooit, zonder my, op straat.

ANGELIKA.

(zweeren,

O niemand moest zich daar aan wryven: 'k zou hem
Dat hy zyn tyd heel ongemakk'lyk zou paffceeren.

KATRYN.

Neen, dat 's, als 't hoort, myn Heer.

ANGELIKA.

Dan is het goed, Katryn;

Want zo 'k een vond, hy zou heel ongelukkig zyn.

K A

K A T R Y N.

Uw Zuster is daar roe te fraai en kuifch van leeven.

A N G E L I K A.

'k Moet nu een andre zaak aan u te kennen geeven.

Ik wenichte wel, dat gy okafy vinden kond,

Om't jonge Wyfje... ei, daar 'k u eens laaft om zond...

Gy weet wel, wie ik meen.

K A T R Y N.

O ja, ik vat jou meening:

Gy wilt geld fchieten op een Corporeele leening.

Fiat, dat zal wel gaan: ik weet wel, wie het was.

Q U I R Y N.

„Die kronje!

A N G E L I K A.

Het is geen onfinaakelyke tas.

O! hoe verftond zy zich op ftreelen, kuffen, vlejjen!

'k Heb dikmaals, fint dat ik ben van haar afgefcheijen,

Om dat plaizier gewenfcht, en by me zelf gedacht.

Kaat is een goeije brak, in zulk een Katerjacht.

K A T R Y N.

Ik heb haar ook na uw Perfoon veel hooren vraagen.

A N G E L I K A.

Ja! zo behaag ik haar?

K A T R Y N.

Wie zoud gy niet behaagen,

Die moest al vies zyn; Heer.

Q U I R Y N.

„Die onbefchaamde Pry!

A N G E L I K A.

Zo mag ik hoopen, dat...

K A T R Y N.

Ik ftu u in, dat gy

By haar niet minder, als voor heen, zult welkom weezen.

A N G E L I K A.

Gaa voort eens by haar, Kaat, en help my uit myn vreezen:

Vraag haar, uit myne naam, of my mag d'eêr gefchiên,

Van haar in ftilheid aan haar huis te mogen zien.

K A -

30 DE JUFFER KAPITEIN,
KATRYN.

Hoe? aan haar huis, myn Heer? dan zoud gy zeker lefz zyn.

ANGELIKA.

Wel, hoe dat zo, Katryn?

KATRYN.

't Zou nulles op 't request zyn.

Ook weet ik niet eens, waar zy woont, noch hoe zy heet.

Ze is ook getrouwt en vreeft voor opspreek.

ANGELIKA.

Maar hoe deed

Gy lefz, toen gy haar hier...

KATRYN.

Hoor (maar gy moeft niet klappen)

Een zekere weduwe, die zich geneert met kappen,

Daar ik voor heen by in de winkel heb gestaan,

Heeft dit partytje my eerst aan de hand gedaan:

Maar Heer, gelyk ik zeg, op hals en keel te zwygen.

'k Heb verder van haar naam geen kennes kunnen krygen,

Noch ook niet van haar woon; maar dit is my bekend,

Dat zy getrouwt is met een lompe plumpe vent,

En om die knorr-pot zyn oude kap te vullen,

Dan gaat zy, quanfuis, uit, om haar te laten hullen.

ANGELIKA.

'k Begrypt 't. Ik bid verlies geen tyd; maar ga voort heen.

KATRYN

Ik ga, en kom terfcond weerom. Zyt maar te vreeën.

QUIRYN.

„Die Koppelaarfter gaat, om hem wat te befchaaren.

„Ik wou, dat hy en 't wyf al in zyn kamer waaren.

ELFDE TOONEEL.

ANGELIKA, QUIRYN, *in een boek*, PETITSJAN:

HO' Petitsjan!

ANGELIKA.

PETITSJAN.

Myn Heer.

QUIRYN.

„Och! hy gaat noch niet voort.

AN.

ANGELIKA.

Maar myn Rekruten? is 't al volk, gelyk als 't hoort?

PETITSJAN.

Ja, admirabel, Heer.

QUIRYN.

„De droes! wat is dat schrikken!

„Dat is een Hottentot! hoe ziet hy uit zyn blikken.

PETITSJAN.

Ze zyn de Kaerele, gelyk de Lieuw; vol vuur:

De minste is zes voet hoog en trie om de ceintuur.

ANGELIKA.

Men ziet, gelyk gy weet, alleen niet na de grooten.

Hoe's 't volk van opzicht? staat het wakker op zyn kooten?

PETITSJAN.

Incomparabele! ik roep met die volk, de schriek!

Daar's niet een kerle, of ze is zo welgemaakt, als iek:

Braaf knevle, mienen fiër, geramasseert van talje.

Zy kooftte my ook al veel gelte, dat kanalje.

ANGELIKA.

Zie zo, nu spreekt ge, als een die melitair verstaat.

Maar zyn zy al kompleet en tot de mars paraat?

PETITSJAN.

O ja; myn Heer: wy kun, al was het morg, marcheren,

Gy kunt, zo 't u belieft, de geld maar prepareeren.

ANGELIKA.

't Is wel; 'k heb u ook niet meër noodig in den Haag,

't Geld is gereed, gy kunt wel gaan, al was 't van daag.

PETITSJAN.

Gy schynt, na 'k merke, tout a fait kontent te weezen.

ANGELIKA.

(dezen,

Zou 'k niet? die burgers vrouw, gy weet wel, die 'k voor

Door toedoen van Katryn, eens by my heb gehad,

Zy was, staat u 't niet voor? jong, poezel, blank en glad?

PETITSJAN.

Ho! ho! iek weet; 't was de aimabele Kokette,

Zy was masoi sjoly, blank, poezel, niet te vette.

De hemle wete, hoe de man... que vous plait il?

AN-

ANGELIKA.

Zwyg, zwyg, en ga stil heen, daar is zy zelf, na'k zie.

TWAALFDE TOONEEL.

ANGELIKA, JUFFER QUIRYN, QUIRYN,
in een boek, KATRYN.

M Yn Heer, de Juffer quam my op de weg juist tegen.

ANGELIKA.

O! welk geluk kan nu het mynen overwegen!

QUIRYN.

„Wat zie ik? 't is myn Vrouw!

ANGELIKA.

Wat viel my 't scheiden hard

Toen ik laaft d'eer had van uw byzyn: welk een smart,
Hebik niet sedert, door uw afzyn, al geleden!

JUFFER QUIRYN.

Mag ik wel onbeschroomt geloof slaan aan uw reden?

QUIRYN.

„Die lichtekooi!

ANGELIKA.

Zogy het niet geloven kond,

Zo laat my 't zegel daar van drukken op uw mond.

KATRYN.

Wel jemeny! zy wil, aks kaks, noch spytig weezen:
Puur, of myn Heer haar nooit gesproken had voor dezen.

QUIRYN.

„Dat Varken!

ANGELIKA.

Licht weet ik daar wel de reden van:

Die koelheid spruit wis uit de liefde tot haar man.

JUFFER QUIRYN.

Ach! schoon ik hart en hand heb aan myn man gegeven.

ANGELIKA.

Vaar voort.

JUFFER QUIRYN.

'k Zou niet te min met u wel kunnen leeven.

QUIRYN.

„Zeer wel.

AN-

ANGELIKA.

Wat hoor ik? ach! uw goedheid is te groot

Voor een, die uw steeds zal beminnen tot de dood.

Daar's niets, het welk myn groot geluk nu kan bepaalen,

Wat tegre liefde kan by myne liefde haalen!

Maar 'k bid, dewyl hier elk ons hooren kan, dat wy,

In een vertrek gaan, daar het veilig is en vry;

Op dat ik u, naar uw verdiensten, kan ontfangen: (gen.)

Wat hoeft men 't geen men zeid juist aan de klok te han-

JUFFER QUIRYN.

Als 't u belieft, myn Heer.

ANGELIKA.

Breng een boutelje wyn.

DERTIENDE TOONEEL.

QUIRYN, *alleen.***D** En hemel zy gedankt dat zy vertrokken zyn.

Kan ik, het geen ik zie, gelooven? zyn 't geen droomen?

Zou myne Vrouw tot zulk een onbeschaamtheid komen?

Zou my van haar die 'k hielt zo kuifsch, die hoon geschiên?

Wat mag ik twyffelen aan 't geen myne oogen zien?

Zy gaat, quamfuis, zeid Kaat, om my de kap te vullen,

By 't kappemakers wyf om haar te laten hullen;

En middlerwyl word ik gehult! fie! welk een spyt!

Jou vuile lichtekooi, jou schandvlek als gy zyt,

Zult gy uw eer en eed en plicht zo trouwloos schennen!

Ik zal die maaklaar in warm vleis wel leeren kennen.

En u doen zetten in een Beterhuis, tot gy

Niet moér behebt zyt met die dollerazerny.

Ik zweer, dat ik... maar al dit schelden mag niet baaten.

Wie weet, of zy, terwyl ik hier dus staa te praaten,

Niet met de Kapitein... och! ik word dol! ik zal

Het niet verzwigen maar verbreiden 't over al

'k Zal haar gaan zoeken en my aan haar beide wreeken.

Maar neen, de Kapitein mocht my den hals zelfbreeken:

Fiat, ik ben 't getrooft. neen, best is 't, dat ik blyt:

Het leven is meer waard, als een lichtvaardig wyf.

Katryn zegt, dat hy is zo boos, gelyk de drommel. (mel.
Maar zacht, verschuilen we ons: ik hoor daar wat gerom-

VEERTIENDE TOONEEL.

QUIRYN, KATRYN.

'k **M**Ag nu de schildwacht hier gaan haalen van zyn
KATRYN. (post.

O ja, 't is tyd, Kaat, dat ik eens word afgeloft.
QUIRYN.

'k Verwonder my, dat ge u zo stil hebt kunnen houwen.
KATRYN.

'k Zal me op een andre tyd zo licht niet weêr vertrouwen.
QUIRYN.

Gy zyt ontstelt, na 't schynt.
KATRYN.

QUIRYN.
O neen, in 't minste niet.
Maar 't komt wat vremd, wanneer men zulke dingen

KATRYN. (ziet.
Men ziet de jonge lui al raare rollen speelen:

En speciaal een Kapitein, die kan 't niet scheelen.
QUIRYN.

't Is waar, dat volk meent, dat zy alles meugen doen.
KATRYN.

'k Denk echter niet dat gy hebt eenig quaad vermoên,
Van iets, myn Heer, het geen met d' eerbaarheid zou stry-
den.

Gansch niet, ik kan my daar gemaklyk van bevryden.
Maar gy, gy weet wel dat een die haar, of een meid
Ook doen moet, 't geen haar van haar volk word opgeleid.

QUIRYN.
Ja, ja, ik weet dat wel, 't gaat altyd niet zo effen.
Maar, na 'k aan 't wezen van dien Hopman kon beseffen,
Scheen hy geen kleintje op die Madam verliest te zyn.

Wat dunkt jou? is 't zo niet? heb ik 't geraân, Katryn?
KATRYN.

Net op zyn kop.

QUIRYN.

En zy. zy mag hem ook wel lyen?

KATRYN.

Gewis.

QUIRYN.

Nu zullen zy ... 'k geloof...

KATRYN.

Malkaar wat vryen

En ook wat kuffen, naar ik gis, om tydverdryf.

QUIRYN.

Hoor, zeg uw Juffrouw, dat ik haare dienaar blyf.

KATRYN.

Maar zo Mejuffrouw u die eer weër wou vergunnen,
Van haar te ſpreken, waar zou ik u vinden kunnen?

Waar is uw huis, myn Heer?

QUIRYN.

O! dat 's hier ver van daan.

KATRYN.

Dat zy zo, zegt het maar.

QUIRYN.

Ik kom wel zelf weër aan.

KATRYN.

Mejuffer zal zich op het hoogſt gelukkig achten.

QUIRYN.

Zeg haar goên dag, Katryn.

KATRYN.

Wy zellen u verwachten.

V Y F T I E N D E T O O N E E L.

KATRYN, *alleen.*

HY barſt van jaloezy, en gramschap te gelyk.
 'k Heb wel myn rol gespeelt : die klucht ging uit de kyk.

Einde van het tweede Bedryf.

36 DE JUFFER KAPITEIN,
DERDE BEDRYF.
EERSTE TOONEEL.

MYn wyf schiet noch niet op; zy moet, naar allen
Niet heel onaangenaam in dat gezelschap zyn:
Dat Kapiteins onthaal moet haar ook wel behaagen.
Maar hoe zal ik my best in deze zaak gedraagen?
'k Zie daar geen gat in, hoe dat ik het keer, of wend,
Zo ik my wreek, maak ik myn schande alom bekend,
En elk zal me op deez' wys al spottend' salueeren:
Laat ik dit vuil bedryf weêr ongemerkt passeeren,
Geef ik haar voet, om in haar ontucht voort te gaan;
En 'k vrees, zo 'k dwang gebruik, dat ze achter uit zal
flaan;
En uit een weêrwraak met noch meerder pollen heulen;
En kook ik haar een pap, daar zou de Schout meê speulen,
En laten me, op myn beurt, weêr met een endje staal...
Kort om, 't hulpmiddel is hier erger, als de quaal.
Men moest door 't gantsche land van onze zeven Staaten,
Wat meer verzien zyn van gehoorende Advokaaten,
Van wiens advys men zich bedienen kon. o! 'k meen...
Maar daar 's myn Kermispop: 'k zie, zy komt herwaarts
De Kapitein heeft haar, haar paspoort al gegeven. (heen.

TWEDE TOONEEL.

QUIRYN, JUFFER QUIRYN, KAREL.

WEI, heeft de Kapitein u ook al op geschreven?
QUIRYN.
JUFFER QUIRYN.

Hoe dat?

QUIRYN.
Zyt ge onder zyn, rekruten niet getelt?
JUFFER QUIRYN.

Hoe! wat rekruten?

QUIRYN.
Die Katryn hem stil bestelt.

'k Denk

'k Denk niet, dat ze u met die gepoedereerde krullen,
En zulk een hoogte van een kuif, uitmonstren zullen.

JUFFER QUIRYN.

Ik kan u niet verstaan.

QUIRYN.

Niet, onbeschaamde pry?

KAREL.

Hoe, dus oplopend, Oom?

QUIRYN.

Ik bid u, Neef, dat gy

U daar niet meê bemoeit. Ik ken haar looze strecken.

Als gy een koekkoek zyt, zult gy wel anders spreken:

Nu diskouereert gy, als de blinde van de kleur.

KAREL.

Ik zeg...

QUIRYN.

Ik zeg, dat ge u daar buiten houd, Sinjeur.

KAREL.

Ik zou dan zeggen, Oom, het geen tot haaren last is.

JUFFER QUIRYN.

'k Verklaar u noch, dat ik niet weet, waar 't end aan vast is.

QUIRYN.

O neen, de Kapitein heeft u dat niet geleert.

Ook kent gy 't weeuwte niet, dat u eerst fontansjeert,

En dan zo opgesinukt met moesjes op de wangen,

Als of 't huurbrieven zyn... Ja, ja, ik ken jou gangen!

JUFFER QUIRYN.

Ik hoop niet, dat je my van ontucht houd verdacht?

KAREL.

Wie heeft, myn Oom, toch zulk een laster aangebragt?

QUIRYN.

En wie heeft jou belast, weêr voor je beurt te spreken?

Meent gy, met stryden, my dus overstaag te steeken?

Dat zal je missen, al waart gy noch eens zo fyn.

Het zyn geen sprookjes van 't roodkousje, die my zyn

Door andere vertelt, die 't uit haar poot slechts zuigen:

Ik ben de man, die 't zeld, en hier zyn myn getuigen.

In 't kort, ik heb het voor myne oogen zelf gezien,
 Dat hy haar niet alleen een kus gaf, maar wel tien:
 Die schoone Bêly wist hem ook zo wel te ontfangen,
 Dat hy, al kussende, aan haar hals by na bleef hangen.
 Toenging hy met u in een andre kamer, daar
 Gy veiliger uw rol kond speelen met malkaâr. (was;
 Gy kunt eens denken, Neef, hoe vol dat my de moed
 Toen ik dien kaerel, die een Kapitein te voet was,
 Zo ver by myne vrouw gevordert zag, dat hy
 Door haar Ritmeester wierd gemaakt, in plaats van my.

KAREL.

Dat is onmooglyk, Oom, zy houd haar eer te waardig,
 Om zulk een schandelyk werk, zo stout en zo lichtvaar-

QUIRYN. (dig...

Daar speult de drommel mee! wat droes, beelt gy u in,
 Dat ik puur steeken gek, of zot, of dronken bin?
 Wel nu, wat is 't, dat gy hier op hebt in te brengen?

JUFFER QUIRYN.

Dat gy, zo gy iets van my zaagt, niet zoud gehengen,
 Dat ik, met hem, waar in een aâr vertrek gegaan;
 Waarom spraakt ge ons, toe gy dit zaagt, niet zelf voort
 aan?

Dan hadden wy het u niet kunnen wederleggen.

QUIRYN.

Is dit nu 't slot?

KAREL.

Dat's waar; dan wasser niets te zeggen.

QUIRYN.

Ja wel, 'k word dol. het was voor my daar veel te hiet:
 En 't allerbeste wyf is my zo waardig niet,
 Dat ik, om haarent wil, het leeven zoude waagen.

JUFFER QUIRYN.

Ja wel, ik staa hier van als voor het hoofd geslaagen!
 Gy hebt dit wis gedroomt.

QUIRYN.

Wel, neemt het daar voor aan;

'k Weet midlerwyl, wat my hier in te doen zal staan.

Kom

Kom, voort in huis ; gy hebt geen eer meer van uw spreken.

'k Zal my, ter zyner tyd, wel van die parten wreeken.

D E R D E T O O N E E L.

Q U I R Y N, K A R E L.

M Aar Oom...

K A R E L.

Q U I R Y N.

Maar, Neef, gy hebt uw zaak hier al verricht.

K A R E L.

Het is ook niet genoeg, dat men een vrouw beticht Van ontucht. Schoon ik 't had gezien, 'k zou zwygend denken;

Daar's veeltyds meêr gelyk, als eigen, wie kan 't krenken.

Q U I R Y N.

't Is waar, gy woud, dat ik, ter liefde van die pop,

Al wat die ſchoone deed, nam voor triakel op,

En liet die vuile zaak maar ongemerkt paffeeren :

Als of een hooren, vyf, of zes, geenſins kon deeren :

Ik moeft maar denken, of my trooſten met deez' reên :

Het quaad en is geen quaad, wanneer 't is zo gemeen.

'k Beken, die raad is ſchoon, die gy my komt te geeven :

Maar gy, kunt zelfs, als gy getrouwt zyt, daar na leeven.

K A R E L.

Maar men behoort zo licht, op't geen men zich verbeeld ..

Q U I R Y N.

Ja wel, ik zeg als noch, dat daar de droes meê speelt.

Gy zyt een quibus, die zich inbeeld veel te wecten.

K A R E L.

Maar zy ...

Q U I R Y N.

Een gek, van een verwaande geeft bezeten.

'k Zeg immers, dat ik 't heb gezien voor myn gezicht.

K A R E L.

Maar, Oom, men moet zich op zyn oogen niet zo licht,

Verlaaten, o! het zyn bedriegers; ook onze ooren.

Zy stellen ons een zaak heel anders vaak te voeren,
 Als ze in zich zelf bestaat. gy weet wel, dat de schyn
 En zuivre waarheid in ons oog, als zusters zyn.
 Nooit hebt gy aan de deuchd van uwe Vrouw voorheen

Getwyffelt: nu bouwt gy die waan, op 't enkel meenen
 Dat gy het hebt gezien. voor my, 'k zou niet zo licht,
 Gelooven durven, op 't bewys van 't los gezicht.
 Daar zyn veel dingen die 't begrip ver gaan te boven.

QUIRYN.

Daar hebje weêr 't verstand! wat zal ik dan gelooven,
 Het geen ik niet en zie? Gy redeneert al fraai!
 Denktge, als ge een koekkoek ziet, het is een papegaai?
 Dat ik, terwijl ik met u spreek, zelf ben te Roomen?

KAREL

Wat zal ik zeggen, Oom? men kan het zelfde droomen.

QUIRYN

Kan ik gelooven, dat gy stom of spraakloos zyt,
 Terwyl gy my aan 't oor zo snapt, en raakt altyd?

KAREL.

Maar, Oom, hoe komt Matante en ik dan by malkander?

QUIRYN.

Wat zal ik zeggen? in den eenen kit of d'ander.

KAREL.

Hebt toch rechtvaardiger gevoelen van uw vrouw.

QUIRYN

Ik denk wel, dat haar dit het eerst niet wezen zou.

KAREL.

Ik kom met haar zo van myn zuster, daar wy t'saamen
 Gekomen zyn, en te gelyk ons afscheid namen.
 Zy heeft geen mensch, als ons gezien in al dien tyd.

QUIRYN.

Ja, is dat waar?

KAREL.

Zo waar, als gy hier by my zyt.

QUIRYN.

Zoud gy daar onder wel uw leven durven zetten?

K A R E L.

O! ze is te kuifsch, Oom, om zich zelve te befmetten
Met zulk een lafterftuk; gy hebt u dit verbeeld.

Q U I R Y N.

Heeft my 't gezicht dan zulk een quaaie part gespeeld?
Wie zou gelooven, dat zulks moogelyk kan weezen?

K A R E L.

Ja, Oom, 'k sta daar voor in. ook hebt gy niet te vreezen,
Dat uwe Vrouw zich zelf zo ver vergeeten zal.
Uwe oogen hebben u misleid, in dit geval.
Gy waard niet zonder reën in zulk een toorn ontsteeken,
Dewyl de zaak u fcheen zo klaar te zyn gebleeken.
Maar d'argwaan is, gelyk de kanker: zo ze niet
By tyds word uitgeroet, eer zy haar wortels fchiet,
Zal ze, als onheelbaar, van geen recht noch reden weeten,
Tot zy de hartaâr heeft van 't huwlyk afgebeten,
En t'eenemaal vernielt Verfinoor dan in 't begin
Die ſnoode huispeft, die bedekte vyandin
Van zuivre liefde. Denk, wat hartzeer t voor een vrouw is,
Die haaren bedgenoot bemind, en zo getrouw is,
Dat zy van zulk een zaak zo valsch beſchuldigd werd,
Hoe deerelyk haar zulk een lafter gaat aan 't hert.
Gelukkig, dat dit noch is tuffchen ons gebleven:
Wyl al de waereld aan de zaak geloof zou geeven:
Te meêr, om dat het van de man zelf word gezeid.
De menſchen zyn het meêft van die quadaardigheid,
Dat zy het allerergft het allerlieft gelooven:
Elk ftelt vermaak, na 't ſchynt, zyns naaftens eer te rooven.

Q U I R Y N.

'k Beken, 't is waar gy hebt al eenigſins gelyk.
Maar evenwel, wanneer men zulk een klaaren blyk...
Van zaaken heeft, Koezyn...

K A R E L.

Zo u iets is gebleeken
't Geen u, als ergerlyk, noch in de krop mocht ſteeken,
Wacht dan uw tyd af, tot gy 't alles naakt en klaar
Ontdekt hebt: vaar dan voort en wreek u vry van haar.

QUIRYN.

„Hy spreekt niet ongegrond.

KAREL.

Gy kond u licht beklagen,
 Dat ge in die zaak u te voorbaarig had gedraagen.
 Want, denk, wat wint ge'er mee, als 't elk al is bekend,
 Als dat ge u neus afsnyd en zo uw aanzicht schend?

QUIRYN.

„Hy oordeeld wyzelyk, het is al wel verzonnen,
 „Ik zal haar lichtelyk wel weêr betrappen konnen.
 Daar schiet me een middel in... nu, 'k blyf uw dienaar,

KAREL.

(Neef.

Het is uit vriendschap, Oom, dat ik die raad u geef.

VIERDE TOONEEL.

QUIRYN, *alleen.*

HY redeneert niet vreemd, onze oogen kunnen missen,
 En lichtelyk misleid zyn door gelykenissen.
 De schrik, of angst, die my het hart zo hielt beknelst,
 Heeft my 't verstand bedwelmt, de harssenen ontstelt;
 En licht belet de schyn van 't waare r'onderscheijen,
 'k Zag ze ook maar van ter zyde, en 't oog kon my mislei-
 Des is het best, dat ik de zaak laat, als zy is, (jen.
 En middelen beraam, waar door dat ik haar wis
 Kan krygen in het net. Ik heb reeds een verzonnen:
 En zo my die gelukt, zal zy 't niet loochnen konnen.
 Ik meen my aanstonds te vervoegen by Katryn:
 Die kan alleen my in die zaak behulpzaam zyn:
 Zy zal, geloof ik, door een hand vol Pistoletten,
 Of yzermannetjes, wel wezen om te zetten:
 Het goud vermag veel op dat jeukerige goed. (moet.
 Maar zie 'k haar gins niet? ja, 't schynt, zy my spreken

VYFDE TOONEEL.

QUIRYN, KATRYN.

KATRYN.

(ten?

O Ch! welk geluk, myn Heer, doet my u hier ontmoet-
 'k Ben uit myn aam: ik kan, van loofheid, op myn voeten
 Niet

Niet langer staan, zo heb ik door de stad gekruist:
Dewyl ik niet en wist, waar dat gy waard gehuist.
Me juffrouw heeft geen kleintje op my daarom gekeev-
ven:

Daar ik uw koppigheid wel van de schuld mag geeven.

QUIRYN.

Hoe dat, Katryn?

KATRYN.

Om datge my niet had gezeid,
Waar dat gy woonde: was dat niet een koppigheid?
Daar ik u zo verzocht, dat gy het my zoud zeggen.

QUIRYN.

Katryn, die questy zal wel wezen by te leggen.

KATRYN.

'k Heb, by provizy, daar veel kyven om gehoort:
Want zy was schrikkelyk op my daarom verstoort;
Vermits zy my belaste een brief aan u te geeven,
Die 'k in myn zak heb. Zy verbood my, op myn leven,
Weêr t' huis te komen, voor dat ik ze u had bestelt.
Nu kunt ge eens denken, hoe het hart my was beknelst,
En hoe ik altyd ben geweest in hoop en vreczen.
Ik zag geen mansperfoon, of dacht, dat zal hem wezen.
Ik leg myn handen t' saam, dat ik u hier zo vind.
Daar is de brief, ei zie, hoe teder zy u mint.

QUIRYN.

Ik kus het opschrift, tot een blyk dat zy my lief is.
Kom, laat ons nu eens zien, wat d' inhoud van den brief is.

QUIRYN leest.

'k Ben, sint gy moest zo schielyk van my vliên,
Tot zulk een wanhoop aangedreeven,
Dat ik veel liever 't lieve leeven
Wil missen, als 't vermaak van u te zien.
Ei, spoed u dan, om myne rust t' herstellen,
Zo gy my, als voor heen, standvastig zyt.
Een recht verliefde zal al d'oogenblikken tellen,
Die by in 't afzyn van 't geliefde voorwerp slyt.

44 DE JUFFER KAPITEIN,

Die brief is heel pressant, 't is niet als vuur en vlam.
 Die zuster lykt haar broër; zy scheeren op één kam:
 Zy zyn beide afgerecht in Venus jankeryen:
 En Kaat, die pry, weet zich daar ook wel na te vlyen.

KATRYN.

Zult gy dan komen Heer.

QUIRYN.

Ja, zo terstond, Katryn.

„Nu moest myn wyf daar op die zelfde tyd meê zyn.
 Maar, Kaat, de Kapitein: 'k vrees, dat die thuis zal weezen.

KATRYN.

Schoon die al thuis was, gy hebt daar voor niet te vreezen,
 Die blyft in zyn vertrek.

QUIRYN.

Wel dan heb ik geen schroom.

„Ik moet die kat noch eens gaan kyken uit de boom.

KATRYN.

Gelyk 't gezeid is, Heer; wy zullen u verwachten.

QUIRYN.

Hoor, Trieneke, daar schiet noch iets in myn gedachten.

Gy zyt een meisje na myn hand; dewyl gy in

De inoeperytjes van de kittelende min

Wel afgerecht zyt, en een goeije Ambassatrice,

Tot obtineering van die edele delice,

Zoud gy, ter gunst van my, wel willen maaken, dat
 Ik ook wat handgebaar een klein half uurtje had?

KATRYN.

Wat 's dat te zeggen?

QUIRYN.

O! gy weet wel, wat ik meene.

Dat kappemaaksters weeuwteje... ei, gaa eens derwaards

KATRYN.

(heene.

Waar zou ik gaan, myn Heer?

QUIRYN.

Ei, houje toch zo niet.

'k Merk, dat de Kapitein uit keurige oogen ziet:

Dat burgers wyfje is niet heel vreemd; ik moet bekennen,

Dat

Dat in dit Haagje wel veel slimmer tronysbennen.
Sint ik zo schielyk uit uw huis heb moeten vliên,
Heb ik wel duizendmaal gewenst haar weêr te zien,
Want, tusschen ons gezeid, ik mag haar heel wel lyen;
En 'k wou haar ook wel eens, .. om tydverdryf, wat vryen.

KATRYN.

Hoe! nu een ander? wel, dat vind ik al heel raar!
Dat's, als de kranken, van het eene bed op 't aâr.
Lucinde zal zich, als zy 't hoort, geheel verwondren.

QUIRYN.

'k Meen van Lucinde my daarom niet af te zondren,
Neen, dit geschied maar om de klucht, ik ben voldaan,
Als zy een oogenblik my maar te woord wil staan.

KATRYN.

Dat zal niet lukken, want die vrouw ...

QUIRYN.

Hou daar, Katryntje;

Daar's myn orlofsy en daar by noch een dozyntje
Dukaaten.

KATRYN.

'k Wil wel zien, of 'k haar bewegen kan.

QUIRYN.

Nu, nu, hoe staaje? neem dit, by provisy, an.

KATRYN.

Maar gy moest u voor al hier in voorzichtig draagen.

QUIRYN.

Kyk; vinger op de mond.

KATRYN.

Fiat, ik zal 't dan wagen.

QUIRYN.

Maar wanneer zal dat, naar uw giffing, dan geschiên?

KATRYN.

Gy zult haar licht noch wel van avond kunnen zien.

QUIRYN.

En waar?

KATRYN.

Tot uwent.

Qui-

QUIRYN.

Zy zal daar niet willen komen.

't Zou best zyn, dat het by die weduw wierd genomen.
Wy kunnen veiliger daar spreken met malkaar.

KATRYN.

Zo als gy het verstaat.

QUIRYN, *stil.*

„Ik meen nu, dat ik haar
„Wel zal betrappen. O! hoe zal zy staan te kyken;
„Gelyk de veugeltjes die na den Uil gelyken.
Katrieneke, dat blyft dan zo gearrelteert.

KATRYN.

't Is wel, wy zullen dan zo doen, als gy 't begeert.

QUIRYN, *in't weggaan.*

„'k Mag eens gaan kyken, of myn wyf is thuis gebleeven;
„En veinzen, of ik my de zaak heel heb ontgeeven.
Nu 'k blyf je dienaar, Kaat.

Z E S D E T O O N E E L.

ANGELIKA, LUCINDE, KATRYN.

ANGELIKA.

't V Erdroot ons al, Katryn,
Zo lang te wachten. Hoe zyt gy, met d'ouden Gryn,
Gevaaren, hebt gy hem de brief nu zelf gegeeven?

KATRYN.

Wel zeker, zou ik niet.

ANGELIKA.

Hoe vond hy die geschreeven?

KATRYN.

Heel teder en galant.

ANGELIKA.

En zal hy komen?

KATRYN.

Wis:

't Geloof, dat hy daar al zal zyn, eer 't avond is.

LUCINDE, *tegens Angelika.*

Gy kunt die minnaars rol al heel natuurlyk speelen:

'k Be-

'k Beken, 't is konstig en volmaakt in al zyn deelen.
't Is jammer, dat gy niet een Vrijer zyt.

ANGELIKA.

Indien

'k Een kaerel waar, gy zoud wel andre sprongen zien.
Ik zou, om myn fortuin by 't Jufferfchap te zoeken,
Gelyk een Dobbelaar, ontzachlyk schelden, vloeken;
En, om my t'eenemaal te dringen in haar gunst,
Gelyk een Hoveling, braaf liegen, na de kunst.
Geen hart, zo wreed, dat niet in 't end zou moeten buigen.
'k Riep hemel, aard en zee, ja alles tot getuigen
Van myn standvaste min, tot ik ze kreeg in 't net,
't Zou al myn gading zyn: blank, bruin, fchraal, poezel, vet.

LUCINDE.

't Kon u wel missen.

ANGELIKA.

O! ik zou ze wel betrappen:
Zy moest al fyn zyn, die myn laagen zou ontnappen.

LUCINDE.

Maar wyl dat gy de zaak noch verder trekken wilt,
Zo dient'er toch voor al geen tyd te zyn verfpilt,
Om aan Juffrouw Quiryndaar kennis van te geeven.
Ik vrees, dat hy met haar niet al te wel zal leeven:
Dewyl hy haar nu van die ontrouw houd verdacht.

ANGELIKA.

't Is waar, maar daarom heeft haar Karel thuis gebragt,
En die, die heeft op zich die z warigheid genooimen,
En in een uur belooft met haar weërom te komen.
In 't kort, dat 's alles wel, gaan we ondertuffchen maar,
Weër naar uw huis; hy zal daar licht al zyn met haar.

Einde van het derde Bedryf.

DE JUFFER KAPITEIN,
VIERDE BEDRYF:
EERSTE TOONEEL.

ANGELIKA, LUCINDE, KAREL, KATRYN.

KAREL.

O Ja, myn Moei heeft my beloofft, terftond te volgen.
Maar had gy eens gezien, hoe toornig en verbolgen
Hy in 't begin zich toonde, ik ben verzekert, dat
Gy niet een oogenblik by hem gebleven had:
Hy raafde, als een die uit het dolhuis was gebrooken:
Nu is hy wat bedaart. Moei heeft hem weêr gelprooken:
Hy icheen de zaak zich heel te ontgeeven, zo ze zaid.
In 't kort, daar is voor Moei in 't minft geen z waarigheid:
Gy zult haar welgemoed hier zo terftond aanschouwen.

ANGELIKA.

Katryn, gy moet de wacht hier in de kamer houwen,
Tot d'oude Saglaar komt: 'k ga midlerwyl my kleên,
De rol van Kapitein weêr speelen, als voorheen.

TWEDE TOONEEL.

KATRYN, *alleen.*

IK, die van qui va la; zo neemt hier elk zyn poft waar:
Maar 'k wou wel, dat ik van den mynen al verloft waar.
Dat brief beftelsters ampt bragt my meêr voordeel an,
Als zo te fchildren: 'k ben daar noch gevoelig van.
Maar zacht, wat hoor ik? doet men daar de deur niet open?
Ja, 't is Juffrouw Quiry; zy komt na binnen loopen.

DERDE TOONEEL.

JUFFER QUIRYN, KATRYN.

KATRYN.

O! zyt gy daar, Juffrouw? wel, dat is zeker goed!
JUFFER QUIRYN.
Hoe 's 't met de Kapitein?

KATRYN.

Die is noch wel gemoed:
En maakt zich vafft gereed, in een van d'achterzaalen,
Om, als myn Heer uw Man, hier komt, hem braaf te ont-
haalen.

Ik

Ik ben tot zyne komst, op schildwacht hier gezet;
Terwyl Lucinde, met uw Neef, in haar tolet,
De klucht afwachten.

JUFFER QUIRYN.

Ik zal haar daar gaan verzellen.

KATRYN.

Zo haastig niet, daar's noch een ander ei te pellen.

JUFFER QUIRYN.

Wel, wat, Katryn?

KATRYN.

Ja, 'k vrees dat gy niet zwygen kunt.

JUFFER QUIRYN.

'k Zal zeker.

KATRYN.

Dat geluk is ieder niet gegunt.

't Is een okasy... zo gy 't wist... maar laat ik zwygen:

'k Vrees, dat ik mocht hier na daar van maar ondank kry-
JUFFER QUIRYN. (gen.

Zo gy 't niet zeggen wilt, passiensy: 'k ga dan heen.

KATRYN.

Nu hoor....

JUFFER QUIRYN.

Het hoeft niet.

KATRYN.

Wilt gy 't dan niet weeten?

JUFFER QUIRYN.

Neen.

KATRYN.

Nu, nu, Juffrouw....

JUFFER QUIRYN.

'k Mag die wantrouwigheid niet veelen.

KATRYN.

'k Zal 't u dan zeggen.

JUFFER QUIRYN.

Dat kan my in 't minst niet scheelen.

KATRYN.

Hoor, daar's een braaf galant, die ryk....

D

JUF-

50 DE JUFFER KAPITEIN,
JUFFER QUIRYN.

Wat raakt dat my.

KATRYN.

Nu, luister: 't raakt u wel ter deeg: hy zegt, dat hy Niets heeft zo waardig, of hy zou het wel spendeeren Voor d'eer te hebben, dat hy by u mocht verkeeren; Kortom, zyn hart staat, na het schynt, in lichte vlam, En 't geen het best is, hy heeft schoon pekuniam; Waar van dat hy u wil volkomen meester maaken.

JUFFER QUIRYN.

Hoe! zyt gy zot, Katryn?

KATRYN.

Zyn dat juist zulke zaaken!

Wat heeft die eer niet al te lyden!

JUFFER QUIRYN.

Wel, zottin,

Zou 'k met een kaerel my...

KATRYN.

Wel ja, wat steekt daar in?

JUFFER QUIRYN.

Zou ik my aan het geld, en goed zo ver vergaapen...

KATRYN.

't Zou 't eerst niet weezen, dat gy by hem had geslaapen.

JUFFER QUIRYN.

Het eerst niet weezen? waar ziet gy my toch voor aan.

KATRYN.

Voor een, die wel voor heen met hem ten dans woud gaan.

JUFFER QUIRYN.

Dit gaat te ver, Katryn, ik zou my van dit hoonen, Zo 'k 't voor geen boert op nam, al heel gevoelig toonen.

KATRYN.

Neen, zeker, zeker, 't is geen boert, maar ernst, Juffrouw. 'k Zei hem, dat ik niet graag die boodschap brengen wou. Maar ik liet my noch in het allerleest bepraaten, Door dit orlozy en noch een dozyn dukaaten.

JUFFER QUIRYN.

Laat zien; ik loof dat ik het ken.

KA-

KATRYN.

Dat kan wel zyn.

JUFFER QUIRYN.

Het is 't orlozy van myn eigen man, Katryn.

KATRYN.

Dat hebt gy net geraân. Hy meent, naar ik kan speuren,
 Dat gy wat wandelt hier en daar, met open deuren,
 Dat ik, als maaklaares, of deelgenoot van 't loon,
 De kraam wat uitvent, en de kooplui binnen troon.
 En wyl de zaak hem slechts ten halven schynt gebleeken,
 Heeft hy deez' list bedacht, om zich aan u te wreeken.
 Wat dunkje? willen wy 't eens waagen, om de klucht?

JUFFER QUIRYN.

Wat zal ik zeggen? 'k ben voor een quaad end beducht,
 En dat myn man eens tot het uiterste mogt komen,
 Van my....

KATRYN.

Daar hebt gy in het minst niet voor te schroomen.
 Wy zullen hem dat wel beletten, en misschien,
 Zult gy daar binnen 't uur 't uitwerksel wel van zien,
 Dat hy u beter zal ontfangen; als te vooren.
 Maar zacht, daar 's iemand aan de deur, naar ik kan hooren:
 O ja, het is uw Man; ik ken hem aan zyn stem:
 Ga binnen; op dat gy niet word gezien van hem.

VIERDE TOONEEL.

QUIRYN, KATRYN.

QUIRYN.

Hoe staat het al?

KATRYN.

Al wel.

QUIRYN.

Zou 't hier wel veilig wezen?

De Kapitein...

KATRYN.

Daar hebt ge in 't minst niet voor te vreezen.

D 2

QUI-

QUIRYN.

Men brand geen hoorens?

KATRYN.

Dat 's hier al te goeije waar :
Die geeft de Kapitein aan u en aan een aar.

QUIRYN.

Gy praat zo wat; ik weet, waar my de schoenen wringen :
'k Zou nu den dans licht zo gelukkig niet ontpringen.
Als ik van ochtend deê. Voor my, 'k was toen al bang.

KATRYN.

Hy 's met een soort van volk, als hy is, aan de gang ;
'k Geloof, dat hy daar meê een brave rol zal speelen.
Drinkwinkels staa vry vast, pas nu wel op, bordeelen ;
'k Meen, dat het deze nacht u wakker gelden zal.
Het scheelt hem niet, wat hy ook doet in zulk geval.

QUIRYN.

Gy zult hem, als hy komt, wel met wat moois geryven.

KATRYN.

'k Meen onder zyn gezigt dan wel van daan te blyven,
Hy 's te gevaarlyk als hy dronken is, myn Heer,
Ook dien ik hem geenfins in zulke zaaken meêr :
Dewyl ik die party aan u heb opgedraagen.

QUIRYN.

Gy hebt gelyk daar in; maar ga Lucinde eens vraagen,
Of ik haar spreekken mag; ei, repje toch, Katryn.

KATRYN.

't Is wel, 'k zal maaken, dat zy voort zal by u zyn.

VYFDE TOONEEL.

QUIRYN, *alleen.*

(den!

Wat word dit minnend hart door hoop en vrees bestree-
Wat plaag is 't, jeukerig te zyn, in d'oude leden!
Wat vruchten kan ik toch genieten van myn min?
Want schoon Lucinde my een tyd lang daar al in
Begunstigt, heb ik wel iets anders te verwachten,
Als dat zy me eindlyk zal voor een bedrieger achten?
Dit is noch op zyn best; het kan noch slimmer zyn;

Want

Want zo haar Broër eens hoort, dat ik hier, onder schyn
 Van een oud jongman, of een weeuwnaar, kom verkee-
 Zo is'er geen quartier; hy zal my ponjardeeren. (ren,
 In 't kort, de zaak is schurft, van achter en van veur;
 Doch ben'er meê gefcheept en moet'er nu meê deur.
 't Meisje is onnozel, jong, het zal, op hoop van trouwen...
 Maar zacht, daar komtze; laat ik my wat kittig houwen.

Z E S D E T O O N E E L.

LUCINDE, QUIRYN.

QUIRYN.

IK offer u een hart, maar vol ontsteltenis,
 Een hart, het welk veel meêr verliefd, als ftrydbaar is.
 Wy burgers houden, als gy weet, van peis en vrede,
 En neemen fomtyds wel een klein plaasfiertje mede;
 Maar dat moet ftill zyn, en ook zonder prykel: want
 Dat leven, o! dat's zulk een fchoon en koftlyk pand!

LUCINDE.

Dat's waar, myn Heer, 'k was al bekommert voor het
 uwen, (fchuwen,

Men mag 't gezelfchap van myn Broër met reên wel

Want hy's gevaarlyk. Ik ben in myn hart verblyd,

Dat gy zyn handen noch zo wel ontkomen zyt.

Maar wyl ons deze zaak kon andermaal weêrvaaren,

Zal 't best zyn, dat wy ons terftond voor hem verklaaren,

En bidden, dat hy tot ons huwlyk geeft zyn ftem.

'k Verzoek, myn Heer, dat gy daar over fpreekt, met hem.

QUIRYN.

Maar zo hy ons weêrftreeft?

LUCINDE.

Waarom zou hy weêrftreeven?

Gy zyt heel ryk.

QUIRYN.

Zo wat.

LUCINDE.

En weet heel wel te leeven.

4 DE JUFFER KAPITEIN,

QUIRYN.

Wel, al zeg ik het zelfs; dat gaat zo taamlyk heen,

LUCINDE.

Ook zyt gy wel gemaakt.

QUIRYN.

Ik heb gezonde leën,

En staa vierkant, gelyk gy ziet, op myne kooten.

LUCINDE.

'k Zie niets, myn Heer, het welk onze echt om ver kan

QUIRYN.

(stooten.

Ik ook niet.

LUCINDE.

Zo zult gy 't hem vraagen? niet, myn Heer?

QUIRYN.

Ja, guitje.

LUCINDE.

Maar als hy zyn stem dan geeft, wanneer

Maakt gy dan staat, dat wy te saamen trouwen kunnen?

QUIRYN.

Na dezen maand.

LUCINDE.

O! dat wil ons de hemel gunnen?

Wat zal ik bly zyn, dat wy ons zien in dien staat!

QUIRYN.

En schoon ons huwlyk alzo dra niet voort en gaat,
Door eenig voorval, 't welk mocht komen tusschen beiden,

Zoo kunnen we echter stil een huwlyksleven leiden,

Malkaâr bejegenen, met een oprecht gemoed,

Gelyk een vrouw haar man, een man zyn vrouwe doet;

Terwyl wy dat vermaak malkander mededeelen,

Zal ons het wachten na de trouwdag niet verveelen!

LUCINDE.

Dat's wel de waarheid; maar daar steekt wat prykel in:

En zulk een huwlyk...

QUIRYN.

't Is 't gemaklykft, na myn zin;

En daar en boven is 't ook d'allergrootste moden

Men

Men heeft geen omslag, noch men tekent geen geboden.
Dat schielyk trouwen is, myns oordeels, heel niet goed,
Voor dat men weet, waar na men zich recht schikken
moet;

Want iemand, die zich in het Klooster wil begeeven,
Verbind zich niet, voor hy een proef neemt van dat lee-
ven.

Zo moet men 't huwelyk ook kennen deur en deur,
En eerst gewennen aan malkanderens humeur
En omgang, eer men t'saam, zo reukeloos gaat trouwen.
In 't kort, men moet dat werk op d'explorjensy bouwen.

LUCINDE.

Gy spreekt met fondement.

QUIRYN.

Dit zo gekonsidreert,
Dan kan men trouwen met ons beide, als gy 't begeert,
En 't huwelyks kontrakt in order laten schryven:
Daar we op een sprong nu 't werk voort zouden moeten
Nu kunnen we alles met 'er tyd op ons gemak (dryven.
Beschikken, en het stof ook tot myn bruiigoms pak,
Op zyn voordeeligste van d'een of d'ander koopen.
Ook valt het geensins onvermaakelyk te hoopen.

LUCINDE.

'k Beken, gy hebt gelyk.

QUIRYN.

Zo gy zyt alle jaar
Met duizend pond te vreên, zo is ons huwlyk klaar,
Dan hebben wy gans geen verschil in onze zaaken,
Ik meen u zo veel by duary's jaars te maaken.

LUCINDE.

En ik, ik geef u dan myn hart daar voor tot loon;
Hoewel ik niet zie op het geld, maar uw persoon.

QUIRYN.

Zo zyn wy t'saamen eens: en gy wilt wel gedoogen...

Angelika verspied hem.

LUCINDE.

Gy hebt van nu af al een Vrouw.

QUIRYN, *stil.*

„ Dat's niet geloogen:
Maar hartediefje, ei, gun my dan dat zoet geluk,
Dat ik myne lippen op uw lieve lipjes druk.

ZEVENDE TOONEEL.

QUIRYN, LUCINDE, ANGELIKA, *in Kapiteins
kleeren.*

H ANGELIKA, *Quiryne vattende.*
Alt, halt, gy ouden gryn, zult gy myn huis onteeren?
En myne Zuster, die zo jong is, deboosjeeren?

QUIRYN.

Och! och, myn Heer...

ANGELIKA.

Zult gy een Juffer van fatsoen...

QUIRYN.

Ik bid, Heer Kapitein...

ANGELIKA.

My zulk een schande aan doen?

Zy trekt de deegen.

Ik zweer u, dat ik my van deze hoon zal wrecken.

LUCINDE.

Nu, Broër...

ANGELIKA.

Laat my begaan...

LUCINDE.

Ei, hoort hem eerst eens spreken.

ANGELIKA.

Wat zal ik hooren? 't geen ik zie voor myn gezigt?
Gy, vuile lichtekooi; zult gy uw eer en plicht
Zo schoppen met de voet? kunt ge u zo ver vergaapen,
Om 't vuil genot, van by die hangebast te slaapen?

LUCINDE.

Ik bid u, Broër, dat gy niet zo oploopt bent;
Ons liefde is ongeveüft, zy doelt op een goed end.

ANGELIKA.

Ik zal hem enten, dat hy 't nooit zal na vertellen.

Wilt

Wilt gy u zelf egaal met zulk een quylbaart stellen?
 Gy, die gesprooten zyt uit zulk een braaf geslacht?

LUCINDE.

De liefde, slaat die op geboorte of stamhuis acht?

ANGELIKA.

't Is waar ik merk, dat zy na recht, noch reën wil hooren.

Zy dreigt Quiryra.

Maar 'k weet een middel, om die in zyn bloed te smooren...

Tegens Quiryra.

Sta vast, ik zal u, by den elimalyment...

QUIRYN.

Och! och! Heer Kapitein...

ANGELIKA.

Ik zal u leeren, vent,

Een Kapitein van 't Land wat meerder achting draagen,
 Al zou'er s'Gravenhaag, ja zelf d'armée van waagen.
 En gy, o schandvlek, van uw naam, ik zal voortaan,
 Als ik te veld ben, wat meêr acht op u doen slaan.

LUCINDE.

Ik kan die wreedheid van een Broeder niet verwachten,
 'k Hoop, dat ik u noch, door myn traanen, zal verzachten,
 En dat het bloed, by u, zal pleiten, voor myn min,
 Hoe haatelyk hy ook mag weezen, in uw zin.
 't Is waar, dat hy is uit een Burgersstam gesprooten:
 Maar wie zal zich aan een gemeenen afkomst stooten,
 Wanneer men dat gebrek weêr ziet met geld geboet?
 'k Zal duizend ponden by duary uit zyn goed
 Genieten yder jaar, wanneer hy komt te sterven.

ANGELIKA.

Hoel duizend ponden's jaars?

LUCINDE.

O, ja, die zal ik erven;

Wanneer gy slechts uw stem...

ANGELIKA.

Fiat, dan is 't gedaan.

Tegens Quiryra.

Myn Heer, ik neem u dan voor mynen Zwager aan,

38 DE JUFFER KAPITEIN,
QUIRYN.

Dat luuwt.

ANGELIKA.

Die haastigheid moet gy ten beste houwen :
Het is myn Zuster : ik zou haar graag wel zien trouwen.

QUIRYN.

Gy hebt gelyk , myn Heer.

ANGELIKA.

Naar ik de zaak nu vind ,
Kan dit niet qualyk zyn ; te meêr , wyl gy haar mind.
Is dat zo niet ?

QUIRYN.

Gewis.

ANGELIKA.

En gy wilt haar vereeren

Met uwe trouw ?

QUIRYN, *stil.*

„ De droes haalt dat ekzamineeren.

ANGELIKA.

Wat zegtge ? spreek rond uit : zyt niet beschaamt : wilt gy
Haar niet vereeren met uw trouw ?

QUIRYN.

d'Eer is aan my.

ANGELIKA.

Om u te toonen , hoe 'k de zaak zoek voort te dryven ,
Zal ik het Huwelyks kontrakt voort laten schryven.
Sersjant !

ACHTSTE TOONEEL.

QUIRYN, LUCINDE, ANGELIKA, *in Kapiteins
kleeren*, PETITSJAN.

MYn Heer!

ANGELIKA.

Haal een Notaris.

QUIRYN, *stil.*

„ Och ! wat raad !
Het

Het is niet nodig, dat daar uw Sersjant om gaat,
Ik zal het zelfs wel doen.

ANGELIKA.

Hy zal 'er wel een vinden.

QUIRYN.

Ik bid u, Heer... 'k heb juist, een van myn goede vrienden,
Die ik dat geld wel wou....

ANGELIKA.

Zeg hem maar, hoe hy hiet,
En waar hy woont, myn Heer.

QUIRYN.

't Is zo pressant juist niet.

ANGELIKA.

't Is al; hy kan 'er in een oogenblik heen loopen.

QUIRYN.

Neen, blyf maar, Vriendje.

ANGELIKA.

Neen, gaet gy maar heen, het hoopen
Valt voor de minnaars swaar.

QUIRYN.

O! 'k ben daar zo niet van.

ANGELIKA.

O! 'k weet, dat een verliefde onmooglyk wachten kan.

QUIRYN.

(ken.

Maar twee, drie weekjes: 'k zal 't geduld wel zo lang rek-

ANGELIKA.

In twee, drie weeken moet ik weêr na Vlaand'ren trekken,
En 'k wou u graag voor af getrouwt zien met uw Bruid.

Kom, ga maar heen, Sersjant

QUIRYN, *fil.*

„Hoe raak ik hier best uit.

Houd, wacht noch wat, Sersjant, laat ons noch wat tardee-
Om reên... (ren,

ANGELIKA.

Wat reên?

QUIRYN.

Ik ben...

ANGELIKA.

Gy zyt een man met eeren,

En dat is my genoeg.

QUIRYN.

'k Ben een perfoon . . .

ANGELIKA.

'k Begeer,

Niet meer te weten, als 'k reeds heb gehoort, myn Heer.

Gy geeft haar duizend pond, zegt gy, tot een duary:

Zy u haar adeldom, dat stel ik alapary.

QUIRYN.

Dat is wel waar, Heer . . . maar . . .

ANGELIKA.

Dan is 'er geen verschil.

QUIRYN.

Maar weet, myn Heer . . .

ANGELIKA.

Ik weet, al wat ik weeten wil,

En op dat geen van beide een stok in 't wiel mogt steeken,

Begeer ik, dat men uw geboden morgen teeken.

QUIRYN.

Myn Heer . . . daar . . . 'k ben . . . daar is zo iets dat my belet.

ANGELIKA.

Belet, of niet, 'k begeer, dat dit word voort gezet.

QUIRYN, *sil.*

„Och! och! ik zie wel dat ik 't hem niet zal ontleggen.

Myn Heer . . .

ANGELIKA.

Wel?

QUIRYN.

'k Ben . . .

ANGELIKA.

Wat zyt ge?

QUIRYN.

Als ik het dan moet zeggen,

Ik ben . . .

AN-

ANGELIKA.

Spreek op.

QUIRYN.

Getrouwt.

ANGELIKA, *trekkende de degen.*

Wat zyt gy, schelm, getrouwt?

Nu zult gy sterven.

QUIRYN.

Och! nu ben ik 'er om kout.

PETITSJAN.

O! bon kartjée, myn Heer.

ANGELIKA.

Laat my myn hart ophaalen,
Sersjant: ik zweer dat ik die schurk het zal betaalen.

QUIRYN.

Genâ, myn Heer, genâ!

PETITSJAN.

Ze bulk, gelyk de Kalf,
Myn Heer, wy moet dartin rekru, en heb maar twalf;
Schenk d'ouw sjan foetre 't leefen zendze me na Flander.

QUIRYN.

Hoe! my?

PETITSJAN.

Ja, wy sel braaf plaasier heb met malkander.

QUIRYN.

Voor my, ik heb gants geen soldaten hart in 't lyf.

ANGELIKA.

Wel aan, ik ben te vreên, kryg voort uw rol, en schryf
Hem aanstonds op: bezorg hem van geweer en kleêren,
En laat hem dan met u voort na d'armée marsjeeren.

QUIRYN.

Hoe: ik in d'oorelog? ik sterf veel eer, als daar
Te sterven, dag op dag, door 't dreigende gevaar.

ANGELIKA.

Geef hem uw naam voort op.

QUIRYN.

Och! heb toch mededoogen.

Waar-

62 DE JUFFER KAPITEIN,

Waarachtig, ik ben niet bequaam tot ooreloogen.

ANGELIKA.

Wy zullen 't u in 't kort wel leeren. Sa, alon,
Sersjant, ga, schryfzyn naam?

QUIRYN.

Myn Heer, 'k ben een poltron,

En ik zeg nochmaals, dat ik wil veel liever sterven,
Als d'oorelog...

ANGELIKA, *hem zettende de degen op de borst.*

Wel aan, gy zult uw wensch verwerven:

Ik zal u...

QUIRYN.

Och! myn Heer, ik bid vermoord my niet,

Ik zal dan gaan, en doen het geen gy my gebied.

Laat ik dan 't leven, zo lang als ik kan, noch rekken.

ANGELIKA.

Gy doet voorzichtig.

Tegens Petitsjan.

Gy zult morgen voort vertrekken!

Maar slaa wel acht op hem, dat hy niet deferteert,

En zo hy tegens u in 't minst maar oposeert,

Zoo leg uw Hellebaard hem over d'oude lenden.

Gy kunt voldoen, met my de stukken thuis te zenden.

PETITSJAN.

Iek zal de heulebak wel observeer, myn Heer.

Kom, kamerade, volg.

QUIRYN.

„Die sellementse Beer!

„Hy noemt my kameraad.

PETITSJAN.

Alon, sa! wakker forte,

Iek ben verheugt, dat gy bent ons Soldat geworte.

QUIRYN.

Kom volgme, kameraad: ik barst van razerny,

Dat zulk een hangebast zich stelt egaal met my.

Einde van het vierde Bedryf.

V Y F D E B E D R Y F.

E E R S T E T O O N E E L.

O QUIRYN, *alleen, gekleed, als een Soldaat.* (ven,
 Oh! och! wat gaat my aan! men heeft my opgeschree-
 En twee ryksdaalders, met geweld, op hand gegeven,
 En op de Kapiteins gezondheid drinken doen.
 Nu moet ik; of ik wil, of niet, na 't garnesoen,
 En, met dit soljers pak, na Vlaanderen marsjeeren;
 Want rep ik my, men dreigt my voort te ponjardeeren,
 Gelyk daar effen noch, toen ik my moest ontkleên;
 Voort, was het, hondsfot, of ik breek u hals en been;
 Vat eens die rotting aan, ik zal u eensjes drillen;
 Links, rechts, herfteld u, mars. Al diergelyke grillen
 Moet ik verdraagen van die rotzak van een waal.
 O! die Sersjanten zyn meest buffels altemaal;
 En deze jakhals schynt wel eene van de boosten.
 Doch daar schiet my iets in, het geen my wat kan troosten:
 Ik zal de Kapitein ontdekken wie ik ben:
 Licht laat hy 't haantje los, ter liefde van de hen;
 O ja, dat 's goed: want als hy hoort dat ik zyn Zwager...
 Neen, ik bedenk my weêr, die shoode hoerejaager
 Zou my wel zetten in de spits, wanneer wy slaan,
 Om met myn wyf daar na zyn gang te kunnen gaan;
 Want, om wat veiliger zyn wellust te genieten,
 Zou hy de Koekkoek voor de Papegay doen schieten:
 Daarom is 't best, dat ik in t minst daar van niet meld.
 Maar daar 's Katryn: die 's ook 't oorlofsy heel ontstelt.

T W E E D E T O O N E E L.

QUIRYN, KATRYN.

O KATRYN, *schreiende.* (lokkend
 Oh! och! myn Heer, och! och! wat heeft hier uw aan-
 En minnelyk gezigt in huis al spul gerokkent!

QUIRYN.

Hoe dat, Katryntje?

KA-

KATRYN.

Och! och! de Kapitein gaat an,
Dat ik onmooglyk by hem langer duuren kan.

QUIRYN.

Om welke reên?

KATRYN.

Hy raast en is in toorn ontftooken,
Puur, als een mens, die uit het Dolhuis is gebrooken:
Hy wil Lucinde met de degen steeds te lyf,
Ze is van haar zelf, en leid, gelyk een deur, zo styf.

QUIRYN.

Is 't moogelyk!

KATRYN.

Hy spreekt niet als van halzen breeken,
En Petitsjan, die guit, heeft me ook al willen steeken.

QUIRYN.

Maar hy heeft haar noch niets gedaan?

KATRYN.

Neen, hy wil stil

Haar voeren uit den Huis.

QUIRYN.

En is dat met haar wil?

KATRYN.

Wat kan ze 'er tegens doen? zy moest het wel gehengen.

QUIRYN.

Maar weet gy niet, Katryn, waar hy haar heen wil brengen?

KATRYN.

O neen; maar na ik speur zal 't zyn in een Konvent.

QUIRYN.

Wie weet, of hy haar ook niet meê na Vlaandren zend,
Om in het leger, als Soldaat, de piek te draagen.

KATRYN.

Men mag haar, in dien staat, daar ze in is, wel beklaagen.
't Is ook geen eerlyk man, die, als hy is getrouwt,
De meisjes zo misleid, en zich, als vryer, houd.

QUIRYN.

't Is ook niet eerelyk, een man, tot dienst te dwingen,

Op

Op dat men veilig met de vrouw dan om kan springen.

K A T R Y N.

Recht uit gezeid; myn Heer, gy zyt het dubbelt waard,
Gelukkig, dat gy noch uw leven hebt gespaart.

Q U I R Y N.

Dat is de waarheid; maar wy zullen 't daar by laten,
En saamen eens van die bewuste Juffrouw praaten:
Gy weet noch wel, wat uw beloften zyn geweest?

K A T R Y N.

Zo als ik by u quam trad zy in huis.

Q U I R Y N, *stil.*

„Dat heeft!

Maar komtze, zonder datze van hem word ontboden?

K A T R Y N.

Wel neen, men moet haar met eerbiedigheid al nooden.
'k Heb haar gehaalt, om weêr in zyne gunst te staan:
Dewyl hy me ook al in die furie dood wou slaan.

Q U I R Y N.

Maar, Kaatje lief, gy hebt my ook zo vast doen hoopen,
Dat ik haar spreekken zou, eer d'avond was verloopen.

K A T R Y N.

Dat kan onmoogelyk, gelyk gy ziet, geschiên.

Q U I R Y N.

Waar is de Kapitein? heeft die haar al gezien?

K A T R Y N.

Die 's met zyn zuster heel om hoog op d'achterkamer.

Q U I R Y N.

En waar 's de Juffer?

K A T R Y N.

Die staat voor.

Q U I R Y N.

O! geen bequamer

Gelegendheid, als nu! ei gaa eens by haar, Kaat;
Zeg, dat de Kapitein haar hier te wachten staat.

K A T R Y N.

Maar als zy u dan ziet...

E

Q U I-

QUIRYN.

Ik zal de kaars uitdomplen,
En haar zo stillerjes wat binnens monds toe momplen.
Of anders geef my myn orlofsy en het goud
Maar wederom, zo gy niet uw beloften houd.

KATRYN.

Wel aan, ik zal 't dan doen, al zou het my berouwen.
Maar gy moet u dan stil en heel voorzigtig houwen;
Want zo het uitlekt, weet ik waarlyk geen raad.
Doe toch de kaarsen uit, eer ik haar binnen laat.

DERDE TOONEEL.

QUIRYN.
Zy gaat, och! dat is goed: nu zal ik zeker weeten,
Of zy de Kapitein te gast nood op myn eeten.
Ik zal gerufter gaan vertrekken, als ik uit
Die dubiorum ben. maar zacht, 'k hoor daar geluit.

VIERDE TOONEEL.

QUIRYN, PETITSJAN.

PETITSJAN, *zonder gezien te worden.*
La Roze!

QUIRYN.

Och! Petitsjan komt, om my voort te dryven.
La Roze roept hy: 'k heb myn naam zo laten ichryven.

PETITSJAN.

La Roze! hella! ho!

QUIRYN.

Wat wil, myn Heer Sersjant?

PETITSJAN.

Alon, sa fort, marsjeer; wy moet na de Brabant;
Waar is de knappezak, en d'andre ekipaasje?
De piep en du tabak? alon, sa! sa! koeraasje.

QUIRYN.

Ik heb gegeeten, noch gedronken: sta toch toe,
Dat ik, voor myn vertrek, toch eerst myn maaltyd doe.

PETITSJAN.

Wy zul te Foorboerg ons wat refresjeer: fa! forte.

QUIRYN.

Een uurtje...

PETITSJAN, *voortgaande.*

Geen moment: kom, kom, fa volg my korte.

QUIRYN.

'k Ben flauw van honger.

PETITSJAN.

Smook dar vor een piep tabak,

Dat zel het hart versterk.

QUIRYN.

't Is avond.

PETITSJAN.

Al was 't nak,

Zo moet wy nochtans fort. Alon! fa vite! vite!

Wy moet kompleet zyn, eer de monstering geschiete.

QUIRYN.

Nou, nou, Sersjant...

PETITSJAN.

'k Weet daar niet af: wy moet marsjeer

Ik wil myn Hellebard, om jou, niet hafardeer.

QUIRYN.

Maar, Heer Sersjant. ..

PETITSJAN, *vattende Quiryne by den arm.*

Wat maar, wat maar. 'k lag met die praatje.

Ga fort, ga fort, of 'k zal...

QUIRYN.

Nu, daar is een Dukaatje.

Spoel eens die kranke bui, op myn gezondheid, deur.

PETITSJAN, *neemende de boed af.*

Ha! ha! Monfieu la Ros, fje fwie vot Serviteur.

Een uur, of twie is maar een foetu bagatelle;

'k Zal jou gezondheid drink, by Piër, in de drie snellen.

68 DE JUFFER KAPITEIN,
VYFDE TOONEEL.

W *QUIRYN, alleen.*
as met die hottentot geen kleintje daar gebruit.
Hoor ik daar iemand niet? o ja, de kaers voort uit;
Daar zal Madam wis zyn, nu zal het spel beginnen.

ZESDE TOONEEL.

KATRYN, QUIRYN, JUFFER QUIRYN.

H *KATRYN.*
Heer Kapitein, daar is die Juffrouw.
QUIRYN.

Laat haar binnen.

'k Moet nu die kat eens uit de boom zien. Daar komtze

JUFFER QUIRYN. (aan.

Nu ziet gy, Heer, hoe gy by my te boek moet staan,
En welk een groot vermaak my kan uw byzyn geeven.

QUIRYN.

„Waarachtig, 't is haar item. Mevrouw, ik acht het leven
Ook nergens na zo waard, als d'eer van u te zien:

'k Beken, dat ik dit groot geluk geensins verdien.

JUFFER QUIRYN.

Gy kent noch niet te recht de teérheid van myn liefde,
Hoe van 't begin af my uw deuchd het hart doorgriefde.

QUIRYN.

„Die kronje meent, dat zy by haaren pol is. Ach!

Gedoog dat ik u met een kus antwoorden mag.

„Zy staat gelyk een paal, terwyl ik druk haar kaaken.

„Wist zy, dat ik het was, 't zou haar zo wel niet sinaaken.

JUFFER QUIRYN.

Maar zult ge my altyd beminnen?

QUIRYN.

Zou ik niet!

'k Stierf liever duizendmaal, eer dat ik u verliet.

Maar hebt ge een ander ook uw hart niet opgedragen?

JUFFER QUIRYN.

O! buiten u, myn Heer, kan niemand my behaagen.

QUI-

QUIRYN.

Maar hoor, daar is zo iets, dat my noch wederhoud,
Men zegt, dat gy zyt aan een lompe vent getrouwt.
Biegt eens recht op, zoud gy die heel vergeeten kunnen?

JUFFER QUIRYN. (winnen;

'k Zeg noch, dat niemand heeft, als gy, myn hert ver-
Ja, gy alleen zyt daar volkomen meester van.

QUIRYN.

„Die onbeschaande hoer! Maar, schoone, mag ik dan
Dit enkle nachje uw zoet gezelschap hier genieten?

JUFFER QUIRYN.

D'eer van uw byzyn zal my nimmermeer verdrieten.

QUIRYN.

„Dit is genoeg gezeid; myn schande blykt nu klaar.

Hy wil zyn degen trekken, maar kan niet.

Sta nu, karonje; ik zal...

JUFFER QUIRYN, *vluchtende.*

Help! help! 'k ben in gevaar.

Z E V E N D E T O O N E E L.

QUIRYN, KATRYN.

KATRYN.

Moord! moord! hoe, wat is dat?

QUIRYN.

Dat spyt me: ze is 't ontkomen.

KATRYN.

(men.

Wat schort, myn Heer? of valt het lof ook van de boo-

QUIRYN.

't Is buiten u, Katryn.

KATRYN.

't Is echter geen fatsoen,

Zo ge ongeneegen zyt, de Juffer goed te doen,

Zo doet haar ook geen quaad

QUIRYN.

Gy zoud wel anders zingen,

Wist gy zo wel, als ik, waar my de schoenen wringen.

70 DE JUFFER KAPITEIN,
ACHTSTE TOONEEL.

KAREL, QUIRYN, KATRYN.

Wie maakt hier zulk een groot geweld?

KAREL.

KATRYN.

Dat doet men Heer.

KAREL.

Hoe! Oomzyt gy hier? wat beduid dat zydgeweer?
En dat Soldaate kleed?

QUIRYN.

Hoor, Neef...

KAREL.

Ik wil niet hoopen,

Dat gy u zelfs hebt voor vyf stuivers gaan verkoopen?

QUIRYN.

Men heeft...

KAREL.

Een man, als gy, van zulk een groot fatsoen,
Zo hoog van jaaren, zou die zulk een dwaasheid doen?

QUIRYN.

Maar hoor, Koezyn, ik ben...

KAREL.

Zou die zyn vrouw verlaaten?

Dat kan niet mooglyk zyn.

QUIRYN.

Maar laat my ook eens praatzen.

KAREL.

O neen! gy zult niet gaan.

QUIRYN.

Maar heb toch wat geduld.

KAREL.

Ik ben verzekert, datge u wel beraaden zult.

QUIRYN.

Ja wel de drommel haal dien snappert.

KAREL.

'k Wil wel zweeren,

Zo

Zogelby 't opzet bleeft, dat ik het wel zou weeren...

QUIRYN.

't Is een afront, zeg 'k u.

KAREL.

Een burger man is hier
Juist niet verplicht, daarom te slaan met het rapier.

QUIRYN.

Ik zal my wreeken....

KAREL.

Gy kunt u wel anders wreeken :
Zo gy beledigt zyt, gaat daar de Schout van spreken.

QUIRYN.

Ja wel, 'k word dol, door die verbruste rammelaar.

KAREL.

Gy hoeft u daarom niet te steeken in gevaar.

QUIRYN.

Wel, wysneus, die niet doet, als rammelen en praten,
'k Weet zelve wel, wat my te doen staat, of te laten :
'k Heb 't wel geweeten, eergy zelfs een kakken kond.

KAREL.

Zo u myn raad mishaaft; fiat ik hou myn mond :
Want, naar ik merken kan, schynt gy my te mistrouwen.

QUIRYN.

Ik zeg u, dat ik hier word met geweld gehouwen,
En dat men my met kracht gedwongen heeft, het Land
Te dienen, als Soldaat, dat ik, in deze stand,
Het zy ik wil, of niet, na Vlaandren moet marsjeeren.
Of dat de Kapitein my dreigt te massakkeeren.

KAREL.

Hoe hiet die Kapitein?

QUIRYN.

Zyn naam is me onbekent ;
Maar hy 's hier gelogeert : het is een jonge vent,
Die noch geen haar heeft om zyn kin.

KAREL.

Ik zal wel maaken,
Dat gy van uwe dienst haast zult ontslagen raaken :

72 DE JUFFER KAPITEIN,

Het is myn beste vriend, die 'k in de wereld ken.
Katrjn, ga spreek hem eens, en zeg, dat ik hier ben.

KATRIN.

't Is wel, myn Heer.

NEGENDE TOONEEL.

KAREL, QUIRYN.

JA, Oom, gy hebt geensins te vreezen;
'k Meen, dat die questy wel zal by te leggen weezen.

QUIRYN.

Ja, meent gy dat, Koezyn?

KAREL.

'k Sla daar geen twyffel an.

Ik kan niet denken, dat men hier een burger man,
Van zulk een groot fatsoen, zo ryk, zo hoog van jaaren,
Zou dwingen tot dien dienst.

QUIRYN.

't Is my nochtans weërvaaren,
Wat meer is, ik heb zyn Sersjant, dien lompen beest,
Wat in de hand gestopt: 'k was aars al weg geweest.

TIENDE TOONEEL.

ANGELIKA, *in Kapiteins kloeren*, KAREL, QUIRYN.

ZYGY zyn Neef, myn Heer? 'k bid, houd myn toorn ten

Het spyt my, dat hy u zo na staat in den bloeden,
Dewyl ik my daar door versteeken zie van wraak.

KAREL.

Maar wat heeft hy gedaan?

ANGELIKA.

Hoe weet gy 't niet? een zaak
Die onvergeeflyk is; hy heeft myn huis geschonden,
Als vrijer veinzende, zich aan Maseur verbonden.

KAREL.

Wat zal ik zeggen? 'k sta op 't geen ik hoor, konfuus.
Maar hy zal moogelyk...

A N-

ANGELIKA.

De zaak lyd geen ekskuus.

Hoe! zal hy my, morbleu, zo schandelyk onteeren!
 My! my een Kapitein van 't Land! ik wil hem zweeren...
 Hy is gelukkig, dat hy u zo na bestaat:
 Om onzer vriendschaps wil verpynig ik myn haat.
 'k Meen, dat dit schellemstuk hem aârs zuur op zou bree-

KAREL.

(ken.

Myn Heer, ik ben...

ANGELIKA.

Laat ons niet meerder daar van spreek en,
 Maar 't geen hier is gebeurt vergeeten. 'k neem voortaan
 Hem onder het getal van myne Vrinden aan.
 Daar is zo iets, dat my noch tot hem maakt geneegen.
 Ik wil uit vriendschap wel een beker met hem veegen,
 En dat op 't goed succes uws hūwelyks met myn
 Mafeur. Ik denk niet, dat hy daar zal tegen zyn.
 Waar is hy? haal hem eens.

QUIRYN.

Myn Heer, wat 's uw begeeren?

ANGELIKA.

Ha! Ha! ik kende u niet, in die Soldaaten kleeren.
 Wat dunkt u, geeft gy niet uw stem tot deze trouw?

QUIRYN.

Ja: maar daar 's iets, dat ik wel eerst bedingen wouw.

ANGELIKA.

Wat is dat?

QUIRYN.

't Is... ik kan 't niet zeggen zonder spreken.

KAREL.

Spreek op, wat is 't?

QUIRYN, *tegens Karel.*

Dat gy hem eerst den hals zult breken.

KAREL.

Och! Oom, wat taal is dit! zyt gy uw leeven moê;
 Zo ge u niet beter in wilt binden, zo zie toe...

QUIRYN.

(ven.

Toe zien, of niet toe zien: 'k zal aârs myn stem niet gee-

E 5

KA-

KAREL.

Doet dan, wat u belieft: maar gy speelt met uw leven.

QUIRYN.

Zou 'k u doen trouwen met de Zuffter van een Vent,
 Die my zo afronteert? 'k wou, by den ellement,
 Veel liever dat my zo terftond de honde vraaten.
 'k Denk niet, dat ge u daar toe ook zult beweegen laaten.

KAREL.

Denk ook niet, dat ik zo lafhartig ben van aard,
 Dat ik 't niet wreeken zou, zo gy beledigt waart.
 Wat heeft hy u misdaan?

QUIRYN.

Hy heeft... o! 'k zal maar zwygen,
 Schoon ik 't al zei, ik zou toch geen revensje krygen.

KAREL.

Spreek, ik beloof u die.

QUIRYN.

Wel, als gy 't zo begeert,
 Hy heeft my, zeg ik...

KAREL.

Wat?

QUIRYN.

Gekorrenoetizeert.

KAREL.

Gekorrenoetizeert? dat kan niet mooglyk wezen:
 Uw vrouw is veel te kuisch om zulks van haar te vree-

ANGELIKA. (zen.

Zo zy geen andere galanten heeft, als my,
 Sta 'k voor haar kuisheid in.

QUIRYN.

Ik weet, nochtans dat gy
 Haar heel wel kent.

ANGELIKA.

Dat 's waar.

QUIRYN.

Dat zy veel meêr zal haaken
 Nau, als na haar man.

B L Y S P E L.

ANGELIKA.

Gy kunt het daar na maken.

QUIRYN.

Dat zy presentibus noch hier is in uw huis.

ANGELIKA.

Dat kan wel weezen.

QUIRYN.

Wel, is dat een proef van kuis

En eerelyk te zyn?

KAREL.

Maar is het zyne vrouwe?

ANGELIKA.

Wel neen, in 't minste niet.

QUIRYN.

Dat's waar; het is de jouwe.

KAREL.

Ik bid u, Heer, dat gy hem eens helpt uit den droom.

ANGELIKA.

Als 't u belieft. Katryn, zeg, dat zy binnen koom.

QUIRYN.

Maar, Neef...

KAREL.

Maar, Oom, wat baat dat tallen en teemen?

QUIRYN.

Maar als 't myn wyfis...

KAREL.

Dan kunt gy haar met u neemen.

QUIRYN.

Zou 'k my dan weêr met haar vermengen? zulk een hoer!

Ik wou veel liever, dat zy voor sintvelte voer.

ANGELIKA.

Zyt zo voorbaarig noch oploopende van zinnen.

Ik zal u toonen, hoe we elkanderen beminnen,

Hoe ver de zuivre drift van twee gelieven gaat:

Gy zult zo aanstonds zien, of zy my mint, of haat:

'k Wil dat uwe oogen zelf getuig'nis zullen geeven,

Hoe lief en aangenaam dat wy te saamen leeven.

En

En zo't een Juffer is, waar meê gy zyt getrouwt,
 Enge u, door onze min, zo veel benadeelt houd,
 Zal 'k affand doen, om u daar mede te geryven.
 't Verveelt my ook, zo lang by een matres te blyven.

QUIRYN.

Hoort gy wel, wat hy zeid?

KAREL.

O! 't is een onverlaat,
 Wy zullen 't hem wel weêr betaalen, maak ik staat.
 Wacht maar een weinig, tot wy alles klaar ontdekken,
 Dan zult gy zien, of 'k my de zaak niet aan zal trekken.

ANGELIKA.

Daar komtze. Zie nu, of ge ook in uw meening mist.

QUIRYN, *tegens Karel.*

Wat dunkt u nu daar van?

KAREL.

Ik moet bekennen, ze is 't.

ELFDE TOONEEL.

ANGELIKA, KAREL, QUIRYN, JUFFER
 QUIRYN.

ANGELIKA, *tegens Juffer Quiry.*

Die Heer schynt heel jaloers, ik bid u, wilt gedoogen,
 Dat ik uw schoone mond mag kussen, voor zyne
 oogen.

QUIRYN, *zettende zyn voet op de plaat van zyn degen,
 om hem uit de scheê te trekken, maar kan niet.*

Zult gy haar zoenen? gy? en dat voor myn gezigt?

'k Zal, by den eliment.

KAREL, *hem weerhoudende.*

Zacht, laat u niet zo licht

Vervoeren door de wraak.

QUIRYN.

Ik zweer, ik zal my wrecken.

KAREL.

Gy zyt hier in zyn huis.

QUI-

QUIRYN.

'k Zal hem den hals voort breeken.

KAREL.

Gy hebt geen reën daar toe.

QUIRYN.

't Zy zo, laat my begaan.

Tegen Juffer Quiry.

Jou schandvlek, zult gy zo uw eer en plicht verraân?

ANGELIKA.

Maar, Vrind, wat baat u al dat raazen, schelden, kyven?
Kent gy het spreekwoord niet: tabak, Soldaaten wyven
Zyn overal gemeen.QUIRYN, *trekkende aan zyn degen.*

De droes haalt dat rapier.

ANGELIKA.

Al myn Soldaaten, tot de minste piekenier,
Geef ik twee hoorens, in de plaats van bajonnetten,
Oin daar meê moedig op den vyand in te zetten.

QUIRYN.

Maar, Karel, kunt gy dit zo voor uw oogen zien?

KAREL.

Zo lang ge in dienst zyt, kunt gy hem dat niet verbiên.

QUIRYN.

Op wat manier raak ik dan 't best daar van ontslaagen?

ANGELIKA.

Op wat manier? gelyk ik u heb voorgedraagen.

Gy hebt myn Zuster op het schandelykft gehoont:

En zo myn Heer, uw Neef, zich ongeneëgen toont,

Om deze schande met zyn huwlyk weêr te boeten,

Zult gy voor eeuwig, als Soldaat, my dienen moeten.

QUIRYN.

Wat zegje daar van, Neef? geef jy daar toe jou stem?

KAREL.

't Mogt weezen, om u te bevredigen met hem,

En op dat gy zoud uit het melitaer verband zyn.

QUIRYN.

'k Geloof het wel; dat zou een kolfje na uw hand zyn.

Maar

Maar kom, ik zal het doen: doch met beding, dat gy
Myn Wyf ook na u neemt; die hoer, die lichte pry,
Heeft, als gy weet, haar trouw zo deereiyk gefchonden...

ANGELIKA.

Ik wil aan wetten noch voorwaardens zyn verbonden:
Ik stel dat aan haar keur; zo zy wil met my gaan:
Het komt in 't leger op een wyf, vyf, zes, niet aan.

QUIRYN.

Al was het acht of tien: gy kuntze wel verhuuren,
Om 't legerierrevies, of 't keuke spit te fchuuren.
Fiat, ik geef op die kondify dan myn woord.

ANGELIKA.

Maar zacht; wy moeten eerst een Notriaal akoort
Te faamen maaken, en de gift van duizend ponden,
Daar moet ge, in 't huwelyks kontrakt, voor staan ver-

QUIRYN. (bonden.

Hoe droes komt dat te pas? trouw ik haar, of myn Neef?
Dat die haar duizend pond, tot een duary, geev',
Die haare man zal zyn.

ANGELIKA.

O! 't walgt my, al dat teemen.

Sersjant.

TWAALFDE TOONEEL.
LUCINDE, ANGELIKA, KAREL, QUIRYN;
JUFFER QUIRYN, PETITSJAN.

PETITSJAN.

Myn Heer.

ANGELIKA.

Gy zult die vent voort met u neemen.

PETITSJAN.

Als 't u belief. myn Heer. alon, fa fort, fripon.

QUIRYN.

Maar, Neef, zult gy dit zien?

KAREL.

Ik wou, dat ik u kon
Daar van bevrijen; maar 't is, als gy ziet, verlooren.
Ook is de zaak al vry wat fchurft: des zou 'k ze fmooren,
En

En zien zo naauw niet op des waerelds geld, of goed:
 Want zo gy sterven wilt, met een gerust gemoed,
 Ben ik de naasten, die gy immers, na uw leven,
 Als eenigste Erfgenaam, 't bezit uw goeds kunt geeven.
 Institueer my slechts daar voor, als by akoort
 Van huwlyk: ik geloof, de questy zal dan voort
 Wel by te leggen zyn.

QUIRYN.

Wel, dat zou noch wat lyken.
 Gy gaat dan, als gy zegt, toch met het hage slyken.
 Ik zal... Maar daar's Katryn; die schynt weêr heel ont-
 hutst.

D E R T I E N D E T O O N E E L.

LUCINDE, ANGELIKA, JUFFER QUIRYN,
 KAREL, QUIRYN, PETITSJAN, KATRYN.

KATRYN.

Och! och! Juffrouw, och! och! nu is het spul verbrust,
 Je Broêr de Kapitein...

ANGELIKA.

Wat's die?

KATRYN.

Och! wie zou 't droomen?

LUCINDE.

Spreek op, wat is 't?

KATRYN.

Die is zo in den Haag gekomen.

QUIRYN, *tegens Lucinde.*

Hebt gy meêr Broeders, als deze eene?

LUCINDE.

Dat's myn Nicht.

QUIRYN.

Uw Nicht? o! had ik dat geweeten, 'k had zo licht...
 Maar dat is gepasseert. Zeg my eens, om wat reden
 Heeft zy zich zo vermomt en als een man doen kleeden?

ANGELIKA.

Om welke reên? het is om beste wil geschied:

Om

Om dat gy uwe vrouw zo ſchandelyk verried, (kett.
En daagelyks myn Nicht hier, als Galant, kwamt ſpree-
Maar kom; wy zullen by die zaak een ſtokje ſtreken,
En onze vriendſchap, door het huw'lyk van dit paar
Beveſtigen.

QUIRYN.

Maar, Neef, ei, zeg eens; is het waar?
Zou 't wis een vrouwenens zyn?

KAREL.

Ja, Oom, dat 's wis en zeker.

QUIRYN.

Wat bruſte me deze pry! 't leek wel een halzenbreeker.
Nu, ik beken, 'k heb ſchuld; en meen ook myne fout
Weêrom te boeten, met een halve tonne gout.

tegens Lucinde.

Wat dunkje aanſtaande Nicht, zal dat de koop wel bree-

LUCINDE. (ken?)

Wat my belangt, als ik zal openhartig ſpreken,
Het geld is geenſins te verſmaân, maar ik acht d' eer,
Dat ik hem van zo waard een hand ontfang, veel meer.

QUIRYN.

Zo, dat 's nu zo ver wel. Als nu myn vrouw my mede
Vergiffenis belooft, zo is het peis en vrede.

JUFFER QUIRYN.

Voor my, 'k vergeef u al het geen gy hebt misdaan;
En neemt gy my voor vrouw, 'k neem u voor man weêr

QUIRYN. (aan.)

Zou 'k niet, daar is myn hand en ook een zoen daar ne-
ven.

Zo ik u weêr misdoo, zo wil den Hemel geeven...

ANGELIKA.

't Is nood'loos, dat gy dit beveſtigt met een eed.
Haal een Notaris, Kaat, terwyl ik my verkleed:
Dat hy het huwelyks kontrakt maar aanſtonds teken.

tegens Lucinde.

Uw Broeder zal dan ook al hier zyn, naar ik reken.

E I N D E.